

**ΑΞΙΟΠΡΟΣΕΚΤΕΣ
ΘΕΣΕΙΣ καί ΜΑΡΤΥΡΙΕΣ
ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΜΒΛΩΣΕΙΣ**

*Κραυγή ζωής: Σᾶς ἰκετεύουμε
μή μᾶς σκοτώνετε!*

**ΕΚΛΟΣΕΙΣ «ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΥΨΕΛΗ»
566 26 Σπартάκου 6, Συκιές
Τηλ.: 2310212659. Φάξ: 2310207340
Θεσσαλονίκη 2011**

Κραυγή ζωής: Σᾶς ικετεύουμε μὴ μᾶς σκοτώνετε!

Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΚΤΡΩΣΕΙΣ

ἀντικειμενική ἐνημέρωση
γιά ὅσα πρέπει νά γνωρίζουμε

ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΟΡΘΟΛΟΓΟΣ ΚΥΨΕΛΗ»

*Σελίδες 192. Δίδεται δωρεάν
μέχρι ἐξαντλήσεώς του.*

Σημείωμα εκδότου

Τό τεύχος αυτό αποτελεί καρπό τῆς φιλικῆς πρότασης, πού θέσαμε στό τέλος τοῦ βιβλίου *Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΚΤΡΩΣΕΙΣ*, πού κυκλοφόρησε τό 2011 σέ 5.000 αντίτυπα πρός δωρεάν διανομή του σέ ὅσους τό ζητήσουν. Ἐκεῖ γράψαμε καί τά ἑξῆς:

Ὅσοι ἀναγνώστες, φιλόχριστοι καί φιλόανθρωποι, θά ἤθελαν νά βοηθήσουν στήν ἀποτροπή τοῦ ἐγκλήματος τῶν ἐκτρώσεων, στήν σωτηρία ψυχῶν καί σωμάτων, στήν μετάνοια τῶν ἀγνοούντων καί ἐνόχων..., ἄς προσφέρουν χαρούμενα λίγα ἀπό τά πολλά, πού μᾶς χαρίζει ἡ ἀγαθότητα τοῦ Θεοῦ, προκειμένου νά γίνη μερική ἢ ὀλική του ἐπανεκδοση.

Στήν ἐκκλησίη μας αὐτή ἀνταποκρίθηκαν αὐτοπροαίρετα λίγες ἐκλεκτές ψυχές στέλνοντας τήν συνδρομή τῆς θυσιαστικῆς ἀγάπης τους.

Στό ποσό, πού συγκεντρώθηκε, κοντά στίς δύο χιλιάδες εὐρώ, πρόσθεσαν καί ὅτι μπόρεσαν οἱ ἐκδόσεις «ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΥΨΕΛΗ» καί ἐκδόθηκαν δύο νέα τεύχη γύρω ἀπό τό σοβαρό καί καυτό αὐτό ζήτημα, πού δέν πρέπει νά μᾶς ἀφίνει ἀδιάφορους.

Τό ἕνα τεύχος εἶναι αὐτό πού ἤδη κατέχετε, καί τό ἄλλο ἔχει τόν τίτλο *ΣΚΕΨΟΥ ΤΟ ΣΠΛΑΓΧΝΟ ΣΟΥ* καί προέρχεται ἀπό ἀπομαγνητοφωνημένες ὁμιλίες τοῦ μακαριστοῦ Γέροντος Ἀθανασίου Μυτιληναίου.

Μετά Θεόν εὐχαριστοῦμε ιδιαίτερα τίς ψυχές πού ἔγιναν ἡ ἀφορμή στήν ἐκδοση τῶν δύο αὐτῶν κατατοπιστικῶν καί ἀφυπνιστικῶν ἐντύπων, εὐχόμενοι νά λάβουν παρά Θεοῦ, πολλαπλάσια, γιά τήν πνευματική τους αὐτή ἐλεημοσύνη.

Καί τά δύο τεύχη προσφέρονται δωρεάν σέ ὅσους καί ὅσες τά ζητήσουν.

Περιεχόμενα

Άμβλώσεις, Καθηγητού Κων/νου Δωρ. Μουρατίδου	5
Γενετική - Βιολογία - Έμβρυολογία	6
Όπαδοί της έκτρωσης	7
Έκτρωση και νόμος 821/1978	9
Θέση της Έκκλησίας	11
Μπροστά στην έκτρωση	11
Διεθνής αντιμετώπιση της εκτρώσεως	13
Η σχιζοφρενική αντιμετώπιση της ζωής του Έμβρύου, Βαρβάρας Μεταλληνού	15
Όλα τά ζωοποιεί τό πνεύμα του Θεού	24
Έκτρωση: Δικαιώματα και σφάλματα τών γυναικών	25
Μία συγκλονιστική μαρτυρία	35
Ένας γιατρός θυμάται	42
Δραματικές μαρτυρίες τραγικών θυμάτων	45
Ό χλευασμός του σκύλου	47
Μακριά από τό έγκλημα τών εκτρώσεων	49
Μεγάλη όργή θά έλθη	53
Ό Ήρώδης, π. Αύγουστίνου Καντιώτου	54
Τό τελειωτικό κτύπημα, Γέροντος Έφραίμ	59

ΑΜΒΛΩΣΕΙΣ

Κωνσταντίνου Δωρ. Μουρατίδου
Καθηγητοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

Ἔνα ἀπό τά πιό πολυσυζητημένα θέματα τά τελευταῖα χρόνια εἶναι καί αὐτό τῶν ἀμβλώσεων.

Πολλές ἀπόψεις, ἀπό ἀντίθετες ὀμάδες τίθενται στό τραπέζι τῶν διαπραγματεύσεων, γιά τό ἄν εἶναι φόνος, ἄν ἡ γυναίκα εἶναι ἐλεύθερη νά διαθέτει τό σῶμα της ὅπως αὐτή θέλει.

Τό κύριο ὅμως ἐρώτημα πού πρέπει νά τεθεῖ καί νά ἀπαντηθεῖ, καί ἀπό ἐκεῖ ἐξαρτῶνται ὅλα εἶναι: Ἄν τό ἔμβρυο εἶναι ἀνθρώπινη ζωή ἢ ὄχι. Ἀπό τήν ἀπάντηση αὐτή ἐξαρτᾶται ἡ στάση τῆς Ἠθικῆς ἔναντι τῶν ἐκτρώσεων.

Ἐδῶ θά ἀναλύσουμε ἐνδελεχῶς τό θέμα, καί θά ἀποδείξουμε –ὄχι ἐμεῖς– ἀλλά οἱ ἐπιστήμονες καί οἱ εἰδήμονες ὅτι ἡ ἔκτρωση εἶναι φόνος.

Σήμερα στήν ἐποχή μας, στήν ἐποχή τοῦ Ὁρθολογισμοῦ ζητεῖται ἡ γνώμη τῆς ἐπιστήμης. Ὅλα ξεκινοῦν καί καταλήγουν στήν ἐπιστήμη.

Σέ πολλά θέματα ἔχουμε τήν ἐπιστήμη, ἀλλά καί κάτι παρά πάνω ἀπό αὐτή, τίς διδασκαλίες τῆς Ἐκκλησίας, τῆς Θεολογίας, ἔχουμε ὑπερφυσικά φαινόμενα, τά ὁποῖα δέν εἶναι δυνατόν νά ἐρμηνεύσει ἡ ἐπιστήμη καί νά δώσει ἀπάντηση διότι δέν δύναται.

Στό συγκεκριμένο ὅμως θέμα –δυστυχῶς γιά τούς

όπαδούς τῆς ἐκτρώσεως- θά ἀποδείξουμε ἐπιστημονικά, ὅτι ἡ ἄμβλωση εἶναι δολοφονία, καί μάλιστα μιᾶς ἀθάνας ὑπαρξῆς, ἡ ὁποία δέν ἔβλαψε κανένα.

Ἄς ξεκινήσουμε τήν ἔρευνά μας, λέγοντας τί λέγουν ἡ Γενετική, Βιολογία, Ἐμβρυολογία γιά τήν ἄμβλωση.

Γενετική - Βιολογία - Ἐμβρυολογία

Τό 1981, ἡ ὑποεπιτροπή τῆς Ἀμερικάνικης Γερουσίας, ζήτησε τήν γνώμη τῶν κορυφαίων ἐπιστημόνων. Οἱ ἑφτά ἐξ αὐτῶν τοῦ Yale, Rosenberg, ἔθεσε τό θέμα ὡς μεταφυσικό καί θρησκευτικό, δηλαδή συμφώνησε ἀλλά μέ βάση τήν Θεολογία.

Ἡ ἐπιστήμη ὑποστηρίζει ὅτι τήν στιγμή κατά τήν ὁποίαν 23 χρωμοσώματα τοῦ σπερματοζωαρίου ἐνωθοῦν μέ τά 23 χρωμοσώματα τοῦ ὠαρίου, δημιουργεῖται ἕνας νέος ἀνθρώπινος ὄργανισμός, διαφορετικός ἀπό τούς γεννήτορες του. Τό ἔμβρυο ἀπό τήν ἡλικία τοῦ 1-1,5 μηνός, παρουσιάζει τά ἀνθρώπινα σωματικά χαρακτηριστικά. Στίς 3 ἐβδομάδες τό ἔμβρυο γίνεται μόνο 2,5 χιλιοστά μήκος, ἔχει τίς καταβολές ματιῶν, πνευμόνων, στομάχου, σπονδυλικῆς στήλης καί καρδιάς. Ἡ καρδιά του χτυπᾷ ἤδη, ἀπό τήν 18η μέρα. Μετά τούς 2,5 μήνες δέν δημιουργεῖται κανένα νέο ὄργανο, ἀπλῶς αὐξάνει ὅτι ὑπάρχει.

Ἄ dr. Ernest Huant λέγει: Τό γονιμοποιημένο ὠάριο, δέν εἶναι μία ἀπλή κυτταρική μάζα. Εἶναι πλήρης ζωῆ μίας ἀνθρώπινης ὑπάρξεως.

Ἄ Ὁλλανδός βιοχημικός Schopping ἀπέδειξε ὅτι, 48 ὥρες μετά τήν γονιμοποίηση, μία νέα ζωῆ ἐρχόταν νά προστεθεῖ σ' ἐκείνη τοῦ μητρικοῦ ὄργανισμοῦ.

Τό 1976, ένας Ίάπωνας απέδειξε τήν καθησυχαστική επίδραση μίας έγγραφης τῶν χτύπων τῆς καρδιάς στά ἀνήσυχα νεογέννητα. Ὁ σχετικός δίσκος εἶχε τεράστια ἐπιτυχία (οἱ παραγωγοί του θησαύρισαν).

Πρόσφατη μελέτη δύο Ἀμερικανῶν ειδικῶν γιατρῶν –τοῦ ζεύγους Wilke– μέ τίτλο «ABORTION HOW IT IS», τήν ὁποίαν συνοδεύουν 30 ἔγχρωμες διαφάνειες λέγει: ὅτι μέ τήν ἔκτρωση φονεύεται ἕνα πλήρες αὐξανόμενο ἀνθρώπινο ὄν, τοῦ ὁποίου ἡ καρδιά χτυπᾷ τήν 8η ἐβδομάδα (στήν μαγνητοταινία ἀκούγονται οἱ χτύποι).

Ὁπαδοί τῆς Ἐκτροῦσης

Οἱ ὁπαδοί τῆς ἐκτρώσεως παρασιωποῦν ὅτι ἡ ἔκτρωση καταστρέφει ἕνα ἀνθρώπινο ὄν. Χαρακτηριστική εἶναι ἡ περίπτωση τοῦ Grutfmaeher Προέδρου τῆς Παγκοσμίου Ὁμοσπονδίας τῶν Συνδέσμων Οἰκογενειακοῦ Προγραμματισμοῦ. Τό 1967 δημοσίευσε μία μελέτη ὑπέρ τῆς νομιμοποιήσεως τῆς ἐκτρώσεως, τηρώντας ἀπόλυτη σιγή γιά τό πότε ἀρχίζει ἡ ἀνθρώπινη ζωή. Τό μειονέκτημα τοῦ κυρίου Προέδρου εἶναι ὅτι ὁ ἴδιος αὐτοδιαψεύσθηκε ἀφοῦ εἶχε τό 1933 ἐκδόσει ἕνα βιβλίον στό ὁποῖο ἀναγνώριζε τήν σύλληψη σάν τήν ἀρχή τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς.

Οἱ ὁπαδοί τῆς νομιμοποιήσεως τῶν ἐκτρώσεων καί στά κράτη πού δέν ἔχουν ἀποποινικοποιηθεῖ, ἀντελήφθησαν ὅτι δέ μποροῦν νά στηρίζονται στό «μή ἀνθρώπινο» τοῦ ἐμβρύου, καί δημιούργησαν ἄλλη ἐπιχειρηματολογία: Δηλαδή ὅτι τό ἔμβρυο δέν εἶναι ἀνθρώπινη ζωή ποιότητας πού νά ἀρχίζει νά ζεῖ...

Σύμφωνα μέ τό επιχείρημα αυτό, πρέπει νά άρνηθοῦμε τό δικαίωμα τῆς ζωῆς καί στό νεογέννητο καί στό καθυστερημένο παιδί. Ἄρα καί ὁ φόνος τοῦ νεογέννητου δέν πρέπει νά θεωρεῖται φόνος.

Οἱ φεμινίστριες ὑποστηρίζουν ὅτι:

Πρῶτον, κάθε γυναίκα δικαιούται, «νά ἐξουσιάζει τό σῶμα της». Ἡ ἔκτρωση ὅμως καταστρέφει ἕναν ἄλλο ἄνθρωπο. Ἐνα ἄλλο αὐτεξούσιο ὄν. Ἡ ζωή ἀνήκει στόν ἄνθρωπο πού τήν ἔχει, δηλαδή στό ἔμβρυο καί ὄχι σ' ἐκείνη μέσω τῆς ὁποίας ἀναπτύσσεται δηλαδή τῆς μητέρας.

Δεύτερον, ἂν οἱ ἀμβλώσεις ἀποποινικοποιηθοῦν, θά σταματήσουν οἱ παράνομες ἐκτρώσεις. Στό Δημογραφικό Συνέδριο τοῦ Βελιγραδίου τό 1966, ὑπολογίσθηκε ὅτι γίνονται παγκοσμίως τόν χρόνο 30.000.000 ἐκτρώσεις. Ἀπό αὐτές τά 29.000.000 εἶναι παράνομες παρόλο πού δέν ὑπῆρχε ποινική δίωξη στά κράτη ὅπου γίνονταν, καί μόνο τό 1.000.000 ἔγινε γιά θεραπευτικές περιπτώσεις.

Τρίτον, ὑποστηρίζουν ὅτι πολλές φορές ἡ ἐγκυμοσύνη, ἐγκυμονεῖ τρομερούς κινδύνους γιά τήν υγεία τῆς γυναίκα, ἄρα ἡ ἀποφυγή τῆς γέννησης θά ἐξασφαλίσει στή σύζυγο ἄκρα υγεία καί μακροβιότητα.

Ἡ ἔκτρωση δημιουργεῖ τρομερά προβλήματα, τόσο σωματικά, ὅσο καί ψυχολογικά, π.χ. Φλεγμονή γεννητικῶν ὀργάνων, θρομβοφλεβίτιδες, στείρωση, χαλάρωση στομίου. Πολλές φορές ἐπέρχεται καί ὁ θάνατος.

Ἀλλά καί οἱ ἐπιπτώσεις στήν ψυχική τους υγεία εἶναι τεράστιες. Πολλές παθαίνουν σοβαρά προβλήματα ψυχοπάθειας. Εἶναι ἀποδεδειγμένο ὅτι τίς περισσότερες φορές πού παρουσιάζονται ψυχικές διαταραχές καί ψυχοπάθειες, πίσω ὑπάρχει ἕνας γυναικολό-

γος και μία έκτρωση. Τό 30% τής ψυχικῆς τους υγείας γίνεται ψυχοπαθητικό.

Τέταρτον, κακό για τήν γυναίκα σωματικά δέν εἶναι μόνο ἡ ἀμβλωση, ἀλλά και ἡ παρεμπόδιση τής συλλήψεως, γνωστή ὑπό τό ὄνομα «νεομαλθουσιανισμός». Ὁ Malthus, Ἕλληνας οἰκονομολόγος ὑποστήριξε ὅτι ἡ αὔξηση τοῦ πληθυσμοῦ τής γῆς εἶναι μεγαλύτερη ἀπό τήν ἀπόδοση τοῦ ἐδάφους σέ τροφίμα. Ἄρα πρέπει νά περιορισθεῖ ὁ ἀριθμός τῶν γεννήσεων, μέ τήν ἀποχή τῶν γεννήσεων ἢ μέ τήν ἐξόντωση τοῦ προϊόντος. Κατά τόν Μαλθουσιανισμό μεταβάλλονται τά συζυγικά σπλάγχνα σέ στεῖρα.

Ὁ dr. Sutherland, Ἕλληνας γυναικολόγος λέει: **«Οἱ γυναικολόγοι κατόπιν παρατήρησης κατέληξαν ὅτι ἡ ἀποφυγή συλλήψεως εἶναι αἰτία νευρώσεως, νευρασθένειας καί ὄγκων στή γυναίκα».**

Πέμπτον, ἄλλη αἰτία. Στήν Ἑλλάδα κάθε χρόνο γίνονται 400.000 ἀμβλώσεις, ἐπομένως πρέπει νά νομιμοποιηθοῦν. Αὐτός δέν εἶναι λόγος γιά νά νομιμοποιηθοῦν οἱ ἀμβλώσεις, διότι και πολλές κλοπές ὑπάρχουν, και φοροδιαφυγή και ναρκωτικά. Εἶναι πραγματικά γεγονότα ἀλλά εἶναι ἀδύνατο νά ὑποστηριχτεῖ ἡ νομιμοποίησή τους.

Ἐκτον, ἄλλοι μιλοῦν γιά νομιμοποίηση, διότι μιλοῦν γιά περιπτώσεις βιασμῶν. Οἱ περιπτώσεις βιασμοῦ εἶναι ἐλάχιστες και δέν μποροῦν ν' ἀποτελέσουν κριτήριο γιά νομιμοποίηση.

Ἐκτρωση και νόμος 821/1978

Στίς 15/9/1978 νομιμοποιήθηκαν μέ προϋποθέσεις οἱ ἀμβλώσεις. Στό ἄρθρο 5 παρ. 3 τοῦ νόμου 821/1978

προβλέπεται: «Ἐπιτρέπεται ἡ ἄμβλωσις μέχρι καί τῆς 20ης ἑβδομάδος ὅπου ἤθελον διαπιστωθεῖ σοβαρές ἀνωμαλίες τοῦ ἐμβρύου μέ ἀποτέλεσμα τή γέννηση παθολογικῶν νεογνῶν. Ἐπίσης σέ περιπτώσεις κινδύνου τῆς ψυχικῆς υἱείας τῆς μητέρας, διαπιστωμένου ὅμως ἀπό ψυχίατρο πού ἐργάζεται σέ ἴδρυμα δημοσίου δικαίου».

Μποροῦμε νά κατατάξουμε τήν παγκόσμια ἰσχούσα Νομοθεσία σέ τρεῖς μεγάλες κατηγορίες:

α) Σέ χῶρες πού μόνο σέ περίπτωση κινδύνου τῆς ζωῆς τῆς ἐγκύου ἐπέτρεψαν τήν ἔκτρωση.

β) Σέ χῶρες πού τήν ἐπιτρέπουν γιά ψυχοπαθολογικές αἰτίες, καθώς ἐπίσης καί γιά ἀνθρωπιστικούς λόγους π.χ. Κύπρος (βιασμός).

γ) Στίς χῶρες ὅπου οἱ ἐκτρώσεις «εἶναι ἐλεύθερες» ἂν καί σέ καμμία χώρα ὁ νόμος δέν δίνει πλήρη ἐλευθερία.

Οἱ ἐκτρώσεις στήν Ἑλλάδα εἶναι 400.000 τόν χρόνο. Δηλαδή κάθε χρόνο καταστρέφεται μία ὁλόκληρη πόλη ὅπως ἡ Πάτρα. Στό μαιευτήριο «Ἀλεξάνδρα» στίς 1000 γυναῖκες, οἱ 374 εἶχαν κάνει ἀπό 1 ὠς 3 ἐκτρώσεις. Βρέθηκε δέ μία γυναίκα μέ 45 ἐκτρώσεις!!!

Ὁ καθηγητής τῆς Ψυχιατρικῆς καί Γυναικολογίας Bernstein συνοψίζει τήν μαρτυρία του σέ εἰδική ἐπιτροπή τῆς Ἀμερικανικῆς Γερουσίας λέγοντας: «Δέν ὑπάρχουν ψυχιατρικές ἐνδείξεις γιά τήν θεραπευτική ἔκτρωση, διότι αὐτή δέν εἶναι ἀποτελεσματική θεραπεία γιά τήν ἀσθενῆ καί ἀπλῶς σκοτώνει μωρά».

Ὁ Ἴπποκράτης, στόν ὄρκο του λέγει: «Οὐδέ γυναικί πεσσόν φθόριον δώσω».

Θέση τῆς Ἐκκλησίας

Ὅλες οἱ θρησκείες δέν ἐπικροτοῦν τὴν ἄμβλωση. Ἡ θέση τῆς Ὁρθοδόξου Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας διατυπώνεται στὴν ἐγκύκλιο τῆς 14/10/1937. Ἡ ζωὴ δέν ἀνήκει στὸν ἐπίγειο πατέρα ἢ μητέρα ἀλλὰ στὸν Θεό. Ρητὴ ἢ ἐντολὴ τοῦ Θεοῦ «Οὐ φονεύσεις».

Ἡ ἔκτρωση εἶναι φόνος. Οἱ σύζυγοι γίνονται παιδοκτόνοι ἀντὶ νὰ εἶναι γονεῖς διότι ὑπηρετοῦν στή φθορὰ καὶ τὸν θάνατο ἀντὶ νὰ δίνουν στή ζωὴ.

Τὸ παγκόσμιο Συνέδριο τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν, στή Στοκχόλμη, καταδικάζει καὶ τὸν «Νεομαλθουσιανισμό» ὅπου τὰ συζυγικά σπλάχνα γίνονται στεῖρα, οἱ σύζυγοι ἀπαρνοῦνται τὸν προορισμὸ τους δηλαδὴ τὸ νὰ γίνονται γονεῖς καὶ ὁ γάμος μετασηματίζεται σὲ «παλλακεία»....

Μπροστὰ στὴν ἔκτρωση

Ὁ ἄθεος Ἀμερικανὸς Καθηγητὴς NATHANSON πού διαδραμάτισε κύριο ρόλο ὑπὲρ τῆς ἐκτρώσεως κάποια στιγμή μεταμελήθηκε καὶ ἄλλαξε γνώμη. Παρουσίασε δὲ μιὰ εἰκοσάλεπτη βιντεοταινία μιᾶς πραγματικῆς ἐκτρώσεως ἑνὸς ἐμβρύου, 10 ἐβδομάδων. Ἴδου ἡ δραματικὴ περιγραφή τοῦ ἰδίου τοῦ NATHANSON:

«...ὅταν ἡ ἄκρη τοῦ ἀπορροφητήρα κτυπᾷ τὸν ἀμνιακό σάκκο, τὸ παιδί ἀναπηδᾷ. Ἀντιλαμβάνεται ὅτι κάτι ἐπιθετικό γίνεται καὶ ἀναπηδᾷ μακριά. Τὴ στιγμή

πού τό ἄκρο τοῦ ἀπορροφητήρα ἀρχίζει νά κινεῖται τό ἔμβρυο τό καταλαβαίνει καί ἀρχίζει νά ἀναρριχᾶται στήν κορφή τῆς μήτρας. Μπορεῖς νά δεῖς τό στόμα του νά ἀνοίγει σέ μιά σιωπηλή κραυγή, τήν καρδιά νά ἐπιταχύνει τόν ρυθμό της, τά ἄκρα νά κινουῦνται γρηγορότερα, τό παιδί νά γυρίζει ταχύτατα ἀκόμη καί ἡ ἀναπνοή νά αὐξάνεται. Τό δρᾶμα τελειώνει μέ τόν διαμελισμό τοῦ παιδιοῦ μπροστά στά μάτια σου».

Ἡ ἀκαταμάχητη ἐπίδραση μιᾶς τέτοιας ταινίας φαίνεται νά ἔχει ἐπιδράσει πάνω στούς ἴδιους τούς γιατρούς. Ὁ NATHANSON πού ἔκανε ὁ ἴδιος χιλιάδες ἐκτρώσεις καί ἦταν προετοιμασμένος τί θά δεῖ, λέει, ὅτι αἰσθάνθηκε ναυτία ὅπως καί ὁ γιατρός πού ἔκανε τήν ἐκτροση, ὅταν πρὸς αὐτήν εἶδε στήν ὀθόνη τί ἀκριβῶς ἔκανε. Ὁ τελευταῖος δέν στράφηκε ἄλλη φορά στήν ὀθόνη κατά τήν διάρκεια τῆς ἐκτροσης καί μέ πολύ κόπο τόν ἔπεισε ὁ NATHANSON νά δεῖ ἀργότερα τήν ταινία γιά νά τόν βοηθήσει στήν περιγραφή. Τελικά ὁ γιατρός πού ἔκανε τήν ἐκτροση δέν δέχθηκε πιά νά ἀμβλώσει γυναίκα.

Συνέπειες τῆς ἐκτρώσεως

Οἱ συνέπειες τῆς ἐκτρώσεως εἶναι οἱ κάτωθι:

1. Δημογραφικές. Ἕνας τομέας νευραλγικός, ἕνας κίνδυνος πού ἡ Ἑλλάδα πρέπει νά προσέξει πολύ. Κατέχουμε τήν Δεύτερη θέση περισσοτέρων ἐκτρώσεων μετά τήν Ἰαπωνία. Οἱ στατιστικές γιά τήν Ἑλλάδα εἶναι τρομερά ἀνησυχιτικές. Τό 2000 μ.Χ. ἡ Τουρκία θά ἔχει 60.000.000 πληθυσμό καί ἡ Ἑλλάδα 11.000.000.

2. Ἐνθάρρυνση τῆς νεολαίας στήν ἀνευθυνότητα.

Ἐνθαρρύνει τὴν ἀνευθυνότητα τῆς νεολαίας ἀπέναντι στὴν «Νέα Ζωή» πού εἶναι δυνατόν νά προέλθει ἀπὸ τὴν ἀνεξέλεγκτη σεξουαλική της δραστηριότητα.

3. Ἡ ἐκμετάλλευση τοῦ ἐμβρύου. Σέ ἀρκετά κράτη ἔγιναν πειράματα μέ ζωντανά ἔμβρυα ἀπὸ ἑκτρώσεις μέ καισαρική τομή.

Χρησιμοποιοῦνται δέ νεκρά ἔμβρυα σέ βιομηχανίες καλλυντικῶν κυρίως στή Γαλλία. Ὁ Γερμανός βουλευτής τῆς ΕΣΣΗΣ ΡΑΙΣΛΕΡ κατήγγειλε ὅτι σέ ὀρισμένες κλινικές στή Γαλλία καί Γερμανία πληρώνουν τίς γυναῖκες νά κάνουν ἑκτροφή μέ καισαρική τομή καί χρησιμοποιοῦν τὰ ἔμβρυα γιά πειράματα. Κατήγγειλε ἐπίσης ἐμπόριο βρεφῶν γιά τίς βιομηχανίες καλλυντικῶν.

Διεθνῆς ἀντιμετώπιση τῆς ἑκτρώσεως

Βλέπουμε στίς μέρες μας διαμαρτυρίες γιά τὴν θανατική καταδίκη καί αἰτήσεις γιά νά καταργηθεῖ ἡ ποινὴ τοῦ θανάτου ἢ ὁποῖα ἀφορᾷ στό κάτω-κάτω ἔναν ἀνθρώπο ὁ ὁποῖος ἔφταιξε. Ἐνῶ οἱ ἴδιοι ἀνθρώποι ζητοῦν μέ πάθος τὴν νομιμοποίηση τῶν ἑκτρώσεων γιά ἓνα ἀθῶο ἀνθρώπο. Πῶς ζητοῦν ἀπὸ τὴ μία μεριά θάνατο καί ἀπὸ τὴν ἄλλη ζητοῦν τὴν κατάργησή του;

1. Ἡ Διεθνῆς Κοινότητα καταδικάζει τίς ἑκτρώσεις. Στίς ἐργασίες της γιά τόν πληθυσμό ἢ Β' Διεθνῆς Συνέλευσις ἢ ὁποῖα ἔγινε ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῶν Ἡνωμ. Ἐθνῶν λέει: «Καλοῦνται ὅλες οἱ Κυβερνήσεις ἀμέσως νά λάβουν κατάλληλα μέτρα γιά νά βοηθήσουν τίς γυναῖκες νά ἀποφύγουν τὴν ἑκτροφή, ἢ ὁποῖα σέ καμία περίπτωση δέν ἐπιτρέπεται νά προτείνεται ὡς μέθοδος Οἰκογενειακοῦ Προγραμματισμοῦ».

2. Τό Εὐρωπαϊκό Κοινοβούλιο καλεῖ τήν Ἐπιτροπή τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητος νά χαράξει ἕνα πρόγραμμα γιά μείωση τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐκτρώσεων.

3. Ἡ Διακήρυξη τοῦ Ο.Η.Ε. γιά τά δικαιώματα τοῦ «παιδιοῦ»: πού ἐπικυρώθηκε τό 1949 «...τό παιδί λόγῳ ἐλλείψεως φυσικῆς καί διανοητικῆς ὀριμότητος ἔχει ἀνάγκη εἰδικῆς προστασίας, φροντίδας τόσο πρό ὅσο καί μετά τή γέννησή του...».

Οἱ πολιτισμένες χῶρες ἐνδιαφέρονται πρῶτα γιά τή μητρότητα καί μετά γιά τήν ἄμβλωση. Ὁ MITTERAN ἔδωσε 300.000 δρχ. γιά τό τρίτο παιδί. Ἡ Γερμανία δίνει 200.000 δρχ. στίς ἐγκύους. Στήν Ἑλλάδα δίνεται ἐπίδομα στίς οἰκογένειες πού ἀποκτοῦν τρίτο παιδί.

Εἶναι τραγικό ὅτι ἡ Ἑλλάδα τή φορά αὐτή κινδυνεύει ἀπό τήν Ἑλληνίδα. Ἄς κλείσουμε τήν ἔρευνα αὐτή μέ μία εὐχή.

Ναί στή δημιουργία τῆς ζωῆς, ὄχι στή δολοφονία τῶν ἀνυπεράσπιστων ἀτόμων. Τῶν ἀτόμων ἐκείνων πού δέν ἔχουν ἀπολύτως καμμία δυνατότητα νά ἀμνηθοῦν.

* * *

Η ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΙΚΗ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΤΟΥ ΕΜΒΡΥΟΥ

Βαρβάρας Κολογεροπούλου-Μεταλληνοῦ
Δρ. Θεολογίας-Πτυχ.Φιλολογίας

Ἡ ἐπιστημονική πρόοδος στόν τομέα τῆς Ἐμβρυολογίας, ἀλλά καί ἡ τρισδιάστατη εἰκόνα τῶν ὑπερήχων, πιστοποιοῦν τήν ἀπό αἰῶνες διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας μας, ὅτι ἡ ἀνθρώπινη ζωή ἀρχίζει ἀπό τήν στιγμή τῆς σύλληψης, «ἐξ ἄκρας συλλήψεως». Δηλαδή τήν στιγμή πού τά 23 χρωμοσώματα τοῦ ὠαρίου ἐνώνονται μέ τά 23 χρωμοσώματα τοῦ σπερματοζωαρίου, καί δημιουργεῖται τό πρῶτο κύτταρο, τό **ζυγωτό**, τό ὁποῖο ἀποτελεῖ τήν ἀφετηρία τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς. Συγχρόνως ὅμως τότε σφραγίζεται καί ἡ προσωπικότητα τοῦ κάθε ἀνθρώπου μέ τό πλῆθος τῶν γονιδίων, πού παραλαμβάνει ἀπό τούς γονεῖς ὁ νέος ὄργανισμός.

Εἶναι ἐπίσης ἐπιστημονικά διαπιστωμένο, ὅτι τό γονιμοποιημένο ὠάριο ἀναπτύσσεται ταχύτατα, καί δημιουργεῖται ἕνας νέος ἀνθρώπινος ὄργανισμός, μοναδικός καί ἀνεπανάληπτος, ἀνεξάρτητος ἀπό τούς γονεῖς, ἄν καί γιά ἐννέα μήνες τρέφεται καί φιλοξενεῖται ἀπό τή μητέρα του. Μᾶς καταπλήσσει μάλιστα τό συντελούμενο μέσα στήν μήτρα «θαῦμα τῆς ἀγάπης», τό ὁποῖο ἀρχίζει μέ τόν «χορό τῆς ζωῆς» καί τό ὁποῖο θά συνεχίσει, μέ ταχύτατους ρυθμούς τήν δημιουργία

τῶν διαφόρων ὀργάνων, ὥστε στή διάρκεια τῶν δύο πρώτων μηνῶν τῆς κύησης νά ὀλοκληρωθεῖ ἡ «ὀργανογένεση», γιά νά συνεχισθεῖ πλέον ἡ αὐξηση τοῦ ἐμβρύου. Ἔτσι ἡ ἐμβρυακή ἡλικία ἀποτελεῖ τήν πρώτη καί πιό δυναμική φάση τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου, (ἔστω καί ἂν τό παιδί τρέφεται καί ἐξαρτᾶται ἀπό τήν ζωή τῆς μητέρας του), παραμένοντας ἀθέατο –καί σήμερα πλέον ἀρκετά θεατό μέσῳ τῶν ὑπερήχων– στήν φιλόξενη μήτρα τῆς μητέρας. Πρίν λοιπόν ἡ μητέρα ἀντιληφθεῖ ἢ καί βεβαιωθεῖ, ὅτι μέσα της ἀναπτύσσεται μιὰ καινούρια ζωή, ξεχωριστή ἀπό τήν δική της, ἐκεῖνο ἔχει πάρει τό ἀνθρώπινο σχῆμα, ἐνῶ συγχρόνως τελειοποιοῦνται οἱ διάφορες σωματικές του λειτουργίες.

Πρόσωπο, λοιπόν, μοναδικό καί ἀνεπανάληπτο τό Ἔμβρυο, γι' αὐτό καί ὡς τέτοιο ἀναγνωρίζεται παγκοσμίως. Ὡς «πρόσωπο» τό ἀναγνωρίζει καί τό Δίκαιο τῆς πατρίδας μας καί τό καθιστᾶ ὑποκείμενο καί φορέα ἀστικῶν δικαιωμάτων. Κατά τόν Ἀστικό Κώδικα, ἄρθρο 1711, τό συλληφθέν Ἔμβρυο π.χ. μπορεῖ νά κληρονομήσει περιουσιακά στοιχεῖα συγγενῶν του, ἐάν γεννηθεῖ ζωντανό. Ἀκόμη μέ τό ἄρθρο 1594 τοῦ ἴδιου Ἀστικοῦ Κώδικα, ἀναγνωρίζοταν προστάτης τοῦ Ἔμβρύου, ὁ λεγόμενος Ἔμβρυωρός, ὁ ὁποῖος καί ἔπαιρνε μέτρα ὑπέρ τῶν δικαιωμάτων τοῦ κυοφορουμένου. Τό ἄρθρο ὅμως αὐτό καταργήθηκε κατά τήν ἀναθεώρηση τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικά μας, ὥστε νά διευκολυνθεῖ ὁ νέος περί ἀμβλώσεων νόμος, ὁ ὁποῖος ἀφήνει ἀπόλυτα ἐλεύθερες τίς ἐκτρώσεις.

Παγκόσμιοι Ὄργανισμοί ἐπίσης ἀναγνωρίζουν στό Ἔμβρυο δικαιώματα καί πρό πάντων τό δικαίωμα στή ζωή. Ἔτσι π.χ. ὁ Ο.Η.Ε. στήν Διακήρυξή του γιά τά δικαιώματα τοῦ Παιδιοῦ (ψηφίστηκε τό 1950, ὑπο-

γράφτηκε τό 1990) αναγνωρίζει **καί** στό "Εμβρυο δικαιώματα. Στήν 4η **Άρχή** τονίζεται ὅτι «**στήν φροντίδα καί προστασία**», πού θά παρέχεται στό παιδί, «**περιλαμβάνεται καί ἡ ἱκανοποιητική προγεννητική καί μεταγεννητική μέριμνα**».

Ἡ Διακήρυξη τῆς Οὐνέσκο τοῦ 2000 «Γιά ἕναν πολιτισμό Εἰρήνης» περιλαμβάνει καί τά ἐξῆς ἄρθρα:

1. **Ἄσβεσμός κάθε μορφῆς ζωῆς**· σεβασμός τῶν δικαιωμάτων καί τῆς ἀξιοπρέπειας τοῦ κάθε ἀνθρώπου».

2. «**Ἡ μή βία**· ἀπόρριψη τῆς βίας σέ ὅλες τῆς τίς μορφές καί ἡ ἐπίτευξη δικαιοσύνης μέ τήν πειθώ καί τήν κατανόηση».

Ἄλλά ἂν ὀφείλουμε νά σεβόμαστε τήν κάθε μορφή ζωῆς, ὅπως π.χ. τοῦ σκουληκιοῦ ἢ τῆς ἀμοιβάδας, δέν ὀφείλουμε κατ' ἐξοχή νά σεβόμαστε τήν πρώτη καί πιό δυναμική φάση τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς; Καί ἂν βία δέν εἶναι ὁ διαμελισμός τοῦ πιό ἀνυπεράσπιστου ἀνθρώπινου προσώπου, τοῦ Ἐμβρύου, τότε τί εἶναι βία;....

Ἄλλά καί ἡ 4η Διεθνῆς Σύνοδος τοῦ ΟΗΕ γιά τίς Γυναῖκες (1995) μέ τήν Διακήρυξη τοῦ Πεκίνου καί τό σχέδιο δράσεως, πού ὑπεγράφη ἀπό 180 Κράτη, προτείνει στρατηγικά μέτρα σέ 12 τομεῖς-κλειδιά. Ἔτσι στόν 40 τομέα-κλειδί γράφεται: «Ἀντιμετώπιση καί ἐξάλειψη κάθε εἴδους βίας κατά τῶν γυναικῶν καί τῶν κοριτσιῶν», ἐνῶ στόν 12ο ὑποστηρίζεται ἡ «νομική προστασία τῶν κοριτσιῶν ἀπό τήν **ἐμβρυακή ἡλικία μέχρι τήν πλήρη ἐνηλικίωσή τους καί κατάργηση ἐπιβλαβῶν πρακτικῶν εἰς βάρος τους**». Καί σ' αὐτή τήν Διακήρυξη ὁμολογεῖται ἡ ἀναγνώριση καί προστασία τῆς πρώτης φάσης τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς, δηλ. τῆς ἐμβρυακῆς.

Ἐπάρχουν φυσικά καί ἄλλες προστατευτικές γιά τό Ἐμβρυο διατάξεις καί διακηρύξεις. Τό σημαντικό-τερο ὅμως γιά τήν προστασία τοῦ Ἐμβρύου εἶναι ἡ ἐπιστημονική πρόοδος στόν τομέα τῆς Ἐμβρυολογίας, σύμφωνα μέ τήν ὁποία δέν μπορεῖ κανείς νά ἀρνηθεῖ, ὅτι ἡ ζωή ἀρχίζει ἀπό τήν στιγμή τῆς σύλληψης. Ἡ ἐπιστημονική αὐτή ἀλήθεια μάλιστα βρίσκει τήν ἐφαρμογή της στήν ὅλη διαδικασία τῆς «τεχνητῆς γοιμοποίησης». Ὅλες οἱ ἄλλες δῆθεν ἐπιστημονικές τοποθετήσεις καί πρακτικές εἶναι «ἐκ τοῦ πονηροῦ»....

Ἔτσι ἐνῶ διακηρύσσεται συνεχῶς ἡ ἀξία Ἄνθρωπος, ἐν τούτοις πρόσωπα καί κοινωνίες ὄχι ἀπλῶς περιφρονοῦν τό Ἐμβρυο, ἀλλά καί μέ μεγάλη εὐκολία τό θανατώνουν. Τό τραγικότερο ψηφίζονται νόμοι, οἱ ὁποῖοι ὄχι μόνο δέν τό προστατεύουν, ἀλλά ἀντίθετα ἐντελῶς ρατσιστικά καί μεροληπτικά παρέχουν τό ἀπόλυτο δικαίωμα τῆς θανάτωσης καί ἐκμετάλλευσῆς του. Μέ τήν νομιμοποίηση τῶν ἀμβλώσεων ἀμβλύνονται ἀκόμη περισσότερο οἱ συνειδήσεις τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι πιστεύουν, ὅτι τό νόμιμον εἶναι καί ἠθικό, ἐνῶ θέλουν (;) νά ἀγνοοῦν, ὅτι στόν ἀνθρώπινο νόμο παρεισφρῦει ἡ σκοπιμότητα, προσωρινότητα καί ἀδυναμία. Σ' αὐτές ὅμως τίς σκοπιμότητες καί σχιζοφρενικές πρακτικές κάθε ὑπεύθυνος ἄνθρωπος ἀποδέχεται καί ἐφαρμόζει τό: «πειθαρχεῖν δεῖ Θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις».

Σέ ἀρκετές Χῶρες τοῦ Δυτικοῦ κόσμου, ὡς γνωστόν, ἐπιτρέπονται οἱ ἀμβλώσεις, ἐκεῖ ὅμως ὑπάρχουν πολλοί περιορισμοί καί προϋποθέσεις γιά νά πραγματοποιηθοῦν. Εἶναι δέ πολύ σημαντικό ὅτι παρέχεται ἐμπεριστατωμένη καί σφαιρική ἐνημέρωση στήν ἔγκυο ἀπό εἰδικούς ἐπιστήμονες ὡς πρός τήν ἀξία τῆς

άνθρωπινης ζωής ήδη από τήν σύλληψή της, ώστε ή έγκυος κατ' αρχάς νά ευαισθητοποιηθεϊ άπέναντι στην άξία τής ζωής. Τής ύποδεικνύονται επίσης και οί άρνητικές επιπτώσεις τής άμβλωσης στην ψυχική και σωματική της υγεία. Όλη αυτή ή ένημέρωση και έπικοινωνία μέ τούς ειδικούς έχει ως άποτέλεσμα νά περιορίζεται αισθητά ό αριθμός τών άμβλώσεων. Διότι είναι άποδεδειγμένο, ότι άν στην αρχή μιās άνεπιθύμητης έγκυμοσύνης ή έγκυος ένημερωθεϊ και βοηθηθεϊ στίς τρέχουσες άνάγκες της, μετά καταλαγιάζει και μέ χαρά φέρνει στόν κόσμο τό παιδί της για νά συνεχίσει μέ πολλή στοργή και άγάπη νά τό μεγαλώνει.

Στήν δική μας πραγματικότητα όμως, καμιά τέτοια ένημέρωση δέν γίνεται, παρ' ότι ό νόμος τό προβλέπει, και αυτή ή έλλειψη πληροφόρησης, μαζί μέ τά συνθήματα του άποπροσανατολισμένου φεμινισμού, όπως: «σώμα μου είναι τό κάνω ό,τι θέλω», ή τό άλλο σύνθημα: «οί γυναίκες δέν θά άνεχθοϋν τόν περιορισμό τών δικαιωμάτων τους», συμβάλλουν καθοριστικά στόν τεράστιο αριθμό τών άμβλώσεων, πού πραγματοποιούνται στην Χώρα μας. Η Έλληνίδα, δυστυχώς, παραμένει μέσα στην άγνοια και παραπληροφόρηση, (στοιχεία φυσικά, πού συνυπάρχουν μέ τίς έγωιστικές και κοντόφθαλμες επιδιώξεις της) και έτσι, χωρίς νά τό ύποπτεύεται, «τραυματίζεται» ή ίδια ψυχικά και σωματικά, ένω αφαιρείται βίαια ή ζωή του πιο άνυπεράσπιστου πλάσματος, και φυσιολογικά, του πλέον άγαπημένου, δηλ. του παιδιού της. Άργότερα τραγικά μετανοιωμένα και μέ τήν λαχτάρα νά γίνει μητέρα καταφεύγει στά Κέντρα έξωσωματικής γονιμοποίησης ή ψάχνει άπεγνωσμένα νά υίοθετήσει ένα παιδί... τίς περισσότερες φορές όμως, ματαιοπονώντας...

Μέ τον τίτλο «Τεχνητή διακοπή τῆς ἐγκυμοσύνης καί προστασία τῆς υγείας τῆς γυναίκας...» ψηφίστηκε ὁ Ν. 1609, στίς 3 Ἰουλίου 1986, ὁ ὁποῖος ἀφήνει ἀπόλυτα ἐλεύθερες τίς ἀμβλώσεις μέχρι καί τήν 12η ἐβδομάδα ἀπό τήν σύλληψη. Ἀπό τίς προκαταρκτικές συζητήσεις τῆς Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς γιά τήν νομιμοποίηση τῶν ἀμβλώσεων ἀναδεικνύεται, ὅτι δέν ἐκφραζόταν ἡ ἐπιστημονική γνώση καί ἐμπειρία, ἀλλά οἱ περισσότεροι τήν προσάρμοζαν στίς ἀπαιτήσεις τῶν ἰσχυρῶν, ἐξέφραζαν δηλ. τήν στρατευμένη ἐπιστήμη....

Ἄλλά οἱ ἀντιφατικές καί στρατευμένες ποικίλλες ἐπιστημονικές τοποθετήσεις συμπληρώνονται καί ἀπό τήν φαρισαϊκή-«πολιτική» γλωσσομαχία, ἡ ὁποία κατά τόν George Orwell, κατορθώνει ὥστε «νά μοιάζει τό ψέμμα μέ ἀλήθεια καί τό ἔγκλημα νά παρουσιάζεται ἄξιο σεβασμοῦ». Αὐτό διαπιστώνεται καί στόν «τίτλο» τοῦ νόμου 1609/86, πού περικλείει καί τήν «φιλοσοφία» του. «Τεχνητή διακοπή τῆς ἐγκυμοσύνης καί προστασία τῆς υγείας τῆς γυναίκας...». Σχολιάζοντας κάποιες λέξεις, πιστεύω ὅτι ἡ ὠραιοποίηση τοῦ τραγικοῦ γεγονότος καί ἡ φαρισαϊκή νοοτροπία εἶναι πασίδηλη. «Τεχνητή διακοπή τῆς ἐγκυμοσύνης», ἡ λέξη **διακοπή** ὅμως περιέχει τήν ἔννοια τῆς προσωρινότητας, ὅπως ὅταν λέμε διακοπή νεροῦ ἢ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος, πού περιμένουμε τήν ἐπανασύνδεση καί τήν συνέχειά τους. Ἡ τεχνητή διακοπή ὅμως τῆς ἐγκυμοσύνης εἶναι πράξη τελεσίδικη, τό παιδί δέν ξανάρχεται, ἀλλά θανατώνεται... Ἄλλά καί ἡ δεύτερη θέση: «ἡ προστασία τῆς υγείας τῆς γυναίκας» εἶναι ὠραιοποίηση τοῦ γεγονότος, συγχρόνως δέ καί ἀναλήθεια. Διότι μέ τήν κυοφορία καί τόν τοκετό δέν κινδυνεύει ἡ υγεία τῆς γυναίκας, ἐκτός ἐλαχίστων περιπτώσεων, πού πλέον,

λόγω τῆς ἐπιστημονικῆς προόδου σήμερα, ἔχουν ἐντελῶς ἐλαχιστοποιηθεῖ. Ἀντίθετα ἡ τεχνητή διακοπή τῆς ἐγκυμοσύνης ἐπιφέρει σωματικές καί ψυχικές βλάβες, ὅπως διαπιστώνεται ἀπό τίς συνέπειες τοῦ «μετεκτρωτικοῦ συνδρόμου».

Ἔτσι μετά τήν ὠραιοποίηση τοῦ τραγικοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἄμβλωσης, τήν φαρισαϊκή-πολιτική γλῶσσα, τόν καιροσκόπο καί ἐπιλεκτικό ἐπιστημονικό λόγο, τήν ἀμετροέπεια τῶν φεμινιστικῶν συνθημάτων, καί τήν οἰκονομική ἀκόμη ἐκμετάλλευση τοῦ ἐμβρύου, γιά λόγους καθαρά ψηφοθηρικούς ψηφίστηκε καί ἰσχύει πλέον ὁ νόμος 1609/86, μέ ἀποτέλεσμα οἱ εἰδικοί νά μιλοῦν πλέον γιά «ἐπιδημία ἀμβλώσεων» στήν Ἑλλάδα (βλ. περιοδικό «Οἰκογενειακός Προγραμματισμός», τεύχ. 16, τοῦ 2000), νά κατέχουμε δέ τήν τραγική πρωτιά στήν Εὐρώπη καί τήν τρίτη θέση, ἀναλογικά, στόν κόσμο. Καί ἀκόμη ἀντί νά ἐνισχύεται ἠθικά καί ὑλικά ἡ ἐλληνική οἰκογένεια γιά νά φέρει καί διατηρήσει τή ζωή –τά παιδιά– ἐπίσημα ἀπό τό ἴδιο τό κράτος διευκολύνεται ἡ γυναῖκα, στό ὄνομα τῆς αὐτοδιάθεσής της, γιά νά ἐπιφέρει τόν θάνατο στό παιδί της καί νά «τραυματιστεῖ» σοβαρά ἡ ἴδια ψυχικά καί σωματικά.

Ἐπομένως ἀπό τούς πολλούς καί ἰσχυρούς τά δικαιώματα τοῦ ἀγέννητου παιδιοῦ δέν γίνονται σεβαστά καί μάλιστα τό ἰσχυρότερο δικαίωμα, τό δικαίωμα στήν Ζωή. Τό πρόσωπο ὅμως, πού σέβεται ἀπόλυτα καί κάτω ἀκόμη ἀπό δυσκολότατες συνθηκῆς τά δικαιώματα τοῦ Ἐμβρύου εἶναι **ἡ γνήσια Μάνα**. Ἡ ἀληθινή μητρική ἀγάπη σφυρηλατεῖται καί ἀναδεικνύεται ἡ πιό ἰσχυρή ἀγάπη, πού δέν ζητεῖ τίποτε γιά τόν ἑαυτό της, ἐνῶ προσφέρει τά πάντα, χωρίς νά περιμένει

καμιά ανταπόδοση. Είναι ή γνήσια αγάπη, πού θυσιάζεται, και όχι ή ψευτοαγάπη, πού θυσιάζει τούς άλλους. Γι' αυτό και ή γνήσια Μάνα αρνείται τά θεωρούμενα ως δικαιώματα τής σύγχρονης γυναίκας, δικαιώματα καθαρως άτομοκρατικά, και δέν παρασύρεται, ώστε νά συγκατατεθεῖ στήν καταστροφή τής ζωῆς τοῦ παιδιοῦ της πρίν ἀκόμη ἀντικρύσει τό φῶς τοῦ ἡλίου. Ὅσο δύσκολες και ἄν εἶναι οἱ συνθήκες κατά τήν διάρκεια τής ἐγκυμοσύνης και ἀκόμη δυσκολότερες προοιωνίζονται μετά ἀπό αὐτήν, θαρρετά και ὑπεύθυνα ἀναλαμβάνει νά φέρει σέ πέρας τήν μητρική ἀποστολή της.

Μιά ἀρχικά ἀνεπιθύμητη ἐγκυμοσύνη, ὅπως εἶναι συνήθως ή ἐκτός γάμου, πού συνοδεύεται και μέ τήν ἐγκατάλειψη, πάλι δέν ἐμποδίζει τήν ἀληθινή Μάνα νά ἐπωμιστεῖ τίς συνέπειες και νά φέρει στόν κόσμο τό παιδί της, πού τελικά, αὐτό τό ἀρχικά ἀνεπιθύμητο παιδί, ἀποβαίνει για τή Μάνα τό «ἀγγελούδι της», ὅπως ή ἴδια ή ζωή μᾶς βεβαιώνει. Κι ὅταν πληροφορηθεῖ ὅτι τό παιδί, πού μεγαλώνει στά σπλάγχνα της, ἔρχεται μέ προβλήματα υγείας, δέν δέχεται νά τό θανατώσει, ὄχι μόνο γιατί πολλά ἀπό αὐτά τά παιδιά μεγαλώνοντας ἀποκαλύπτουν ἰκανότητες και χαρίσματα ἀξιοζήλευτα, ἀλλά και μέ πλήρη ἀναπηρία νά γεννηθεῖ, πάλι ή γνήσια μητρική αγάπη ξέρει νά ἀνακουφίζει τόν πόνο τοῦ ἄλλου και προπάντων τοῦ παιδιοῦ της, και νά σηκώνουν μαζί τόν σταυρό τοῦ καθήκοντος. Μέ τέτοιες Μάνες –και ὑπάρχουν πολλές και σήμερα– ἀσφαλῶς γίνονται σεβαστά τά δικαιώματα τοῦ ἀγέννητου παιδιοῦ και δέν λειτουργοῦν Ἑρῶδες γι' αὐτό, οὔτε ἀνοίγονται «καιάδες».

Στόχος, ὅσων τουλάχιστον προβληματίζονται και θέλουν νά ὑπηρετήσουν τήν Ἀλήθεια και τήν Ζωή, ἄς

είναι τό γνήσιο ένδιαφέρον γιά τήν ανθρώπινη ζωή άπό τήν στιγμή τής σύλληψης και ή ανάδειξη τής άξίας τής γνήσιας μητρικής άγάπης. Ή Μητρότητα είναι θείο δώρο, πού καταξιώνει τήν γυναίκα και είναι συνυφασμένη μέ τήν φύση της. Ήμεϊς όλοι, ευαισθητοποιημένοι και ώς πρός τό θεϊκό δώρο τής ζωής, άς προσφέρουμε έμπρακτα στήν Μάνα τόν σεβασμό και τήν βοήθειά μας γιά τό λειτούργημα, πού ύπηρετεί και άς τής ύποδειξουμε ότι δέν ύπάρχει ούσιαστικότερη προσφορά στήν άνθρωπότητα άπό τήν Γυναίκα εκείνη πού περιβάλλεται «ώς έλαιά κατάκαρπος» άπό τά παιδιά της. Άλλά και ότι, τόσο γιά τόν Άνδρα, όσο και γιά τήν Γυναίκα, δέν ύπάρχει μεγαλύτερη ευτυχία άπό τό νά συγκεντρώνονται γύρω άπό τό σπιτικό τραπέζι τά παιδιά τους «ώς νεόφυτα έλαιών» έτοιμα γιά καρποφορία και προσφορά στό κοινωνικό γίγνεσθαι.

* * *

Σεβασμό στήν αναπτυσσόμενη ζωή

Στήν άπιστη και διεστραμμένη γενεά μας, «ή πολιτισμένη κοινωνία», χωρίς οϊκτο, πού δείχνει και στά άδέσποτα σκυλιά, σκοτώνει άθώα πλάσματα και τά στέλνει σέ κάποιο σκουπιδότοπο ή ύπόνομο.

Χρειάζεται νά δείξουμε όλοι σεβασμό στήν άγέννητη και αναπτυσσόμενη ζωή τοῦ ανθρώπου, πού δέν έχει μόνο ύλική ύπόσταση, αλλά και πνευματική, μέ αιώνιο προορισμό, πού τοῦ ώρισε ό Δημιουργός Θεός.

Τό ανθρώπινο ΕΜΒΡΥΟ άπό τή σύλληψή του είναι ψυχοσωματική ύπαρξη σεβαστή και άπαραβίαστη.

Γι' αυτό ΕΚΤΡΩΣΗ = ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ άθώου - άνυπεράσπιστου ΠΑΙΔΙΟΥ, πού δικαιούται και ζητεϊ τήν ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΟΛΩΝ μας.

ΟΛΑ ΤΑ ΖΩΟΠΟΙΕΙ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

* ...Ρωτήστε αυτούς πού γνωρίζουν τήν ἐμβρυολογία, τήν ἐπιστήμη ἐκείνη πού μελετᾷ τίς διαδοχικές φάσεις τῆς ἀνάπτυξης τοῦ ἐμβρύου, πῶς τό ὠάριο, τό ἀναπαραγωγικό κύτταρο τῆς γυναίκα, γίνεται ἄνθρωπος; Μποροῦν οἱ ἐπιστήμονες νά ἰσχυρίζονται ὅτι ἡ ἐμβρυολογία εἶναι σέ θέση νά ἐξηγήσει τό μυστήριο πού τελεῖται μέ τή δύναμη τοῦ Θεοῦ στήν κοιλιά τῆς μάννας, ὅταν ἐκεῖ ἀρχίζει μία καινούρια ζωή; Ἄν μποροῦν ἄς μᾶς ἐξηγήσουν πῶς στήν μήτρα τῆς γυναίκα γεννᾶται τό πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου. Δέν τό γνωρίζουν οἱ ἐπιστήμονες καί ποτέ δέν θά μπορέσουν νά μᾶς τό ἐξηγήσουν.

Τό πρᾶγμα αὐτό εἶναι μυστήριο. Ἐμεῖς πού πιστεύουμε στό Θεό γνωρίζουμε ὅτι ὅλα δημιουργήθηκαν ἀπ' Αὐτόν καί ὅλα τά κυβερνᾷ Ἐκεῖνος μέ τούς νόμους πού ὁ ἴδιος ἔθεσε. Ὅλα τά ἐξουσιάζει τό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ. Ὅλα τά πράγματα πού ὑπάρχουν στόν κόσμο ὑπάρχουν χάρι στήν θεία ἐνέργεια καί ὅλα τά ζωοποιεῖ τό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ. Τό Ἅγιο Πνεῦμα εἶναι ὁ Νομοθέτης πού δημιούργησε τούς νόμους τῆς φύσεως τούς ὁποίους μελετᾷ ἡ ἐπιστήμη. Ὁ Νομοθέτης Αὐτός ἔχει τήν δύναμη καί νά ὑπερβαίνει τούς νόμους, ἀλλά ἀκόμα καί νά τούς ἀλλάζει....

(Ἅγιος Λουκᾶς Ἀρχιεπίσκοπος Κριμαίας)

**ΕΚΤΡΩΣΗ:
ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΣΦΑΛΜΑΤΑ
ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ**

Frederica Matthews Green

Φεβρουαρίου 20th, 2005

Ἄν πραγματικά θέλουμε νά ὑποστηρίξουμε τά δικαιώματα τῶν γυναικῶν, εἴμαστε ὑποχρεωμένοι νά ποῦμε τήν ἀλήθεια γιά τήν ἔκτρωση καί νά δουλέψουμε μέ στόχο νά σταματήσει νά ἐφαρμόζεται. Πρίν ἀπό πολλά χρόνια εἶχα ἄλλη ἄποψη. Στό κολέγιο συνηγοροῦσα γιά τήν κατάργηση τῶν νόμων περιορισμῶν τῶν ἐκτρώσεων καί ὑποστήριζα τίς φίλες μου πού πήγαιναν σέ ἄλλη Πολιτεία νά κάνουν ἔκτρωση. Ὄταν πρωτοεμφανίστηκε τό κίνημα τοῦ φεμινισμοῦ οἱ γυναῖκες ἀντιμετώπιζαν φοβερὰ ἐμπόδια. Μιά τυπική γυναίκα τήν θεωροῦσαν τότε ἀπλῶς ὡς μιά ἐλκυστική ὕπαρξη, χωρίς ὅμως μυαλό. Ὅπωςδήποτε ἀνίκανη νά διευθύνει μία ἐπιχείρηση, κάποια πού ἴσως δέν θά ἔπρεπε νά ἔχει οὔτε δικαίωμα ψήφου.

Ἄλλά τά ἐμπόδια δέν ἦταν μόνο πολιτικά. Νιώθαμε ἀπό τή φύση μας εὐάλωτες, καθώς οἱ στατιστικές βιασμῶν ἔδειχναν ἄνοδο καί τό γυναικεῖο σῶμα γινόταν ἀντικείμενο διαφημίσεων ἢ διασκεδάσεων. Ἡ ὑποτίμηση πού ἔδειχνε ὁ κόσμος πρὸς τίς ἱκανότητές μας συνδυαζόταν μέ βάρβαρες διαθέσεις πρὸς τά σώ-

ματά μας, τά όποια κινδύνευαν έξωτερικά μέ βίαιη μεταχείριση, έσωτερικά δέ τά άπειλοῦσε ή ξένη είσβολή. Γιατί μία έγκυμοσύνη πού δέν τήν είχαμε προγραμματίσει τή θεωρούσαμε σάν είσβολέα, σάν ένα έχθρό άποφασισμένο νά ιδρύσει άποικία μέσα στό σῶμα κάποιου άλλου και νά καταστρέψει τά σχέδιά του. Θεωρούσαμε ὡς πρώτιστο δικαίωμα τοῦ καθενός νά κρατᾶ τό σῶμα του ασφαλές, άποκλειστικά δικό του και υγιές. Χωρίς αυτό, ὅλα τά άλλα δικαιώματα ἦταν χωρίς σημασία.

Πιστεύω ακόμα ακράδαντα ὅτι οί γυναίκες έχουν τό δικαίωμα νά προστατεύουν τό σῶμα τους. Γι' αυτό τώρα άντιτίθεται στην έκτρωση. Τό δικαίωμα μιᾶς γυναίκας αρχίζει από τή στιγμή πού τό σῶμα της αρχίζει νά υπάρχει. Είναι δικό της και πρέπει νά προστατεύεται, χωρίς νά έχει σημασία πού ζει, ακόμα και στή μήτρα τῆς μητέρας της. Τό ίδιο ισχύει και για τόν αδελφό της πού είναι άγόρι.

Γιά χρόνια υίοθέτησα τήν άποψη ὅτι τό άγέννητο παιδί ἦταν μόνο μία μᾶζα από ίστους. Όταν συμπτωματικά έμαθα τά σχετικά μέ μία έκτρωση σε περίπτωση προχωρημένης έγκυμοσύνης, τρόμαξα από τήν περιγραφή τῆς σύριγγας πού τό στόμιό της χοροπηδοῦσε μέσα στην κοιλιά τῆς μητέρας, καθώς τό παιδί της περνοῦσε τίς ὀδύνες τοῦ θανάτου. Έμαθα ακόμα ὅτι οί έκτρώσεις σε πρώιμα στάδια έγκυμοσύνης δέν είναι πιό ευγενικές. Τό παιδί τεμαχίζεται κομμάτι κομμάτι και άπορροφᾶται μέσω ενός αἰλοῦ σε μία σακούλα γεμάτη αίμα. Τό χειρότερο άπ' ὅλα, έμαθα ὅτι τό 1981 ὁ γιατρός William Cates τῶν Centers for Disease Control έκανε τήν εκτίμηση ὅτι 400-500 φορές τό χρόνο βγαίνουν ζωντανά παιδιά μετά από έκτρώσεις σε προχωρημένα στάδια έγκυμοσύνης, τά όποια θανα-

τώνονται μέ στραγγαλισμό, πνιγμό, ή άπλως αφήνον-
ται μέσα σ' ένα δοχεῖο σέ ένα σκοτεινό θάλαμο μέχρι
νά σταματήσει όριστικά τό κλαψούρισμά τους.

Δέν μπόρεσα νά άρνηθώ ότι είχα μπροστά μου μία
άποτρόπαιη πράξη βίας. Άκόμα κι άν ύπήρχε ή παρα-
μικρή άμφιβολία ότι τό άγέννητο ήταν ένα πρόσωπο,
άν είχα δεῖ κάποιον νά κάνει τό ίδιο πράγμα σ' ένα
γατάκι, θά είχα νιώσει φρίκη. Ό φεμινισμός πού όρα-
ματιζόταν μία νέα δίκαιη κοινωνία είχε υίοθετήσει
μία πράξη τόσο κατάφορα άδικη!...

Όμως δέν κρύβεται μόνο ένας θάνατος κάτω άπό
αυτό τό οικοδόμημα τοῦ σύγχρονου κόσμου, αλλά δε-
κάδες εκατομμυρίων, καί προστίθενται χιλιάδες άκό-
μα κάθε μέρα. Ό δικαιοσύνη δέν είναι δυνατόν νά οι-
κοδομηθεῖ πάνω σ' ένα τέτοιο αίματοβαμμένο θεμέ-
λιο.

Έχουν οί γυναῖκες ώφεληθεῖ άπό τή νομιμοποίη-
ση τών έκτρώσεων; Κάποιος έχει ώφεληθεῖ, όχι όμως
ή γυναίκα, πού καταφεύγει στην έκτρωση. Ό βιομη-
χανία έκτρώσεων έχει κέρδη περίπου 500 εκατομμύ-
ρια δολάρια τό χρόνο, καί ή πώληση τών μελών τών
άγέννητων παιδιών μπορεί νά ανεβάσει τό ποσό αυτό
σέ δισεκατομμύρια. Ό μέση γυναίκα όμως δέν κερδί-
ζει, αλλά χάνει όταν κάνει έκτρωση. Χάνει πρώτα τίς
εκατοντάδες δολάρια πού πρέπει νά πληρώσει για τήν
επέμβαση. Δεύτερον, πρέπει νά περάσει μέσα άπό μία
έξευτελιστική διαδικασία, νά ύποστει μία είσβολή
στό έσωτερικό της χειρότερη άπό βιασμό, καθώς ή
μήτρα της έκκενώνεται άπό κάθε απομεινάρι ζωής μέ
άναρροφητική άντλία, κατά τρόπο βίαιο καί άφύσικο.
Μερικές γυναῖκες θά τίς κυνηγάει ό ήχος αυτής της
άντλίας για όλη τους τή ζωή.

Τρίτον, μπορεί νά χάσει τήν υγεία της. Στο σώμα

τῆς γυναίκας ὑπάρχει μία οἰκολογία μέ λεπτές ἰσορροπίες, πού δέν ἀνέχεται νά διαταράσσονται οἱ φυσικές διεργασίες τῆς ὑγείας της μέ μηχανικές ἐπεμβάσεις. Ἐκτός ἀπό τίς περιπτώσεις γυναικῶν πού παθαίνουν διάτρηση μήτρας ἢ πεθαίνουν πάνω στό χειρουργικό τραπέζι τῶν ἐκτρώσεων, ὑπάρχουν κι ἄλλες πιά κρυφές βλάβες. Ἡ εἴσοδος τῆς μήτρας, ὁ αὐχένας της, εἶναι κατασκευασμένος ὥστε νά διαστέλλεται σταδιακά κατά τή διάρκεια μερικῶν ἡμερῶν πρὸς τό τέλος τῆς ἐγκυμοσύνης. Στήν ἔκτρωση ὅμως ὁ αὐχένας τραβιέται βίαια γιά νά ἀνοίξει σέ μερικά λεπτά. Οἱ εὐαίσθητες μυϊκές ἴνες μπορεῖ νά βλαφτοῦν ἔτσι ὥστε νά προκαλοῦνται ἀποβολές, βλάβη πού μπορεῖ νά γίνει ἀντιληπτή πολύ ἄργά, ὅταν μία ἐγκυμοσύνη ἀργότερα θά εἶναι ἐπιθυμητή....

Μικροτραυματισμοί καί ἀμυχές ἀφήνουν οὐλές οἱ ὁποῖες μπορεῖ νά ὀδηγήσουν σέ ἐνδομητρίτιδα. Ὅταν οἱ οὐλές αὐτές εἶναι κοντά στίς ἐξόδους τῶν σαλπίνγων (ὠαγωγῶν), τά ἀνοίγματα μπορεῖ νά παραμορφωθοῦν. Ἐτσι, ἐνῶ τά μικρά σπερματοζῶαρια μποροῦν νά εἰσχωρήσουν μέσα στίς σάλπιγγες ἀπό πολύ μικρά ἀνοίγματα καί τό ὠάριο νά γονιμοποιηθεῖ, τό γονιμοποιημένο ὠάριο, μερικές ἑκατοντάδες φορές μεγαλύτερο ἀπό τό σπερματοζῶαριο, δέν μπορεῖ νά περάσει στή μήτρα ἀπό τά ἴδια μικρά ἀνοίγματα. Προσφύεται λοιπόν στή σάλπιγγα καί ἀρχίζει νά ἀναπτύσσεται ἐκεῖ μέσα ἕως ὅτου τό μέγεθος τοῦ παιδιοῦ φτάσει στό ὄριο ἀντοχῆς της. Ἄν ἡ κατάσταση αὐτή (ἐξωμήτρια κύηση) δέν διαγνωσθεῖ ἐγκαίρως, ἡ σάλπιγγα ρήγνυται, τό παιδί πεθαίνει καί ἡ μητέρα διατρέχει θανάσιμο κίνδυνο. Ὅταν διαβάζει κανεῖς ὅτι ὁ ρυθμός ἐμφάνισης ἐξωμήτριων κυήσεων στήν Ἀμερική αὐξήθηκε κατά 500% μεταξύ τῶν ἐτῶν 1970 καί 1987, πρέπει

προφανώς νά αναζητήσει τήν αἰτία στή σημαντικότερη διαταραχή στήν ὑγιεινή τῆς ἀναπαραγωγικῆς λειτουργίας τῶν γυναικῶν κατά τήν περίοδο αὐτή (δηλαδή στίς ἐκτρώσεις). Καί ὅμως ὁ πολλαπλασιασμός τῶν βλαβῶν πού σχετίζονται μέ ἐξωμήτριες κυήσεις προβάλλεται σάν ἀπόδειξη τοῦ ὅτι ἡ ἐγκυμοσύνη εἶναι πιά ἐπικίνδυνη ἀπό τήν ἔκτρωση!

Σέ ἄλλες περιπτώσεις, οἱ οὐλές στίς ἐξόδους τῶν σαλπίνγων μπορεῖ νά προκαλέσουν ὀλοκληρωτική βλάβη. Σέ αὐτές τίς περιπτώσεις, τό σπερματοζώριο δέν μπορεῖ νά συναντήσει τό ὄαριο καί ἡ γυναίκα παθαίνει ὀριστική στείρωση. Ἦθελε ἴσως νά κάνει ἔκτρωση σέ μία της μόνο ἐγκυμοσύνη, ἀλλά ἡ ἔκτρωση αὐτή κάλυψε μία καί καλή ὅλες τίς πιθανές ἐγκυμοσύνες σ' ὅλη τήν ὑπόλοιπη ζωή της.

Καί ἐρχόμαστε στήν πιά συντριπτική ἀπώλεια γιά τή γυναίκα, τήν ἀπώλεια τοῦ ἴδιου τοῦ παιδιοῦ της. Ἡ ρητορεία γύρω ἀπό τήν ἔκτρωση περιγράφει τό ἀγέννητο παιδί σάν παράσιτο, σάν ἕναν ὄγκο, σάν μία μᾶζα ἀπό ἴστους. Στήν πραγματικότητα εἶναι τό παιδί της. Τόσο ὅμοιο μ' αὐτήν, ὅσο καί ὅποιοδήποτε ἄλλο παιδί πού θά ἤθελε νά ἀποκτήσει στό μέλλον. Θά ἔχει κάτι ἀπό τήν ἐμφάνισή της, τά ταλέντα της, θά εἶναι ἕνας κλάδος τοῦ οικογενειακοῦ της δέντρου.

Μέ τήν ἔκτρωση, προσφέρει τό παιδί της θυσία στό δικαίωμά της νά συνεχίσει τό εἶδος τῆς ζωῆς πού κάνει, μία θυσία πού θά καταστήσει ὅλη τήν ὑπόλοιπη ζωή της στοιχειωμένη.

Καί αὐτό γιατί ἡ τελευταία (ἀπώλεια) εἶναι αὐτή ἡ ἀπώλεια τῆς εἰρήνης τοῦ λογικοῦ της. Πολλές γυναῖκες θλίβονται βαθιά καί σιωπηλά μετά τήν ἔκτρωση. Ἡ θλίψη τους ἀγνοεῖται ἀπό τήν κοινωνία πού νομίζει ὅτι νιώθουν εὐγνωμοσύνη γιά τήν ἐλευθερία πού ἔ-

χουν νά κάνουν έκτρωση. Μερικές υποφέρουν από κατάθλιψη, από εφιάλτες, από σκέψεις αυτοκτονίας. Άλλες ξυπνοῦν τή νύχτα νομίζοντας ὅτι ἀκοῦν ἕνα μωρό νά κλαίει. Ένας ἄνδρας πού εἶδε τή σύζυγό του νά ἀποδιοργανώνεται πλήρως μετά ἀπό μία έκτρωση ἀπόρησε: Τί εἶδους συναλλαγή εἶναι αὐτή; Κερδίζεις τόν ἔλεγχο τοῦ σώματός σου, χάνεις τόν ἔλεγχο τοῦ μυαλοῦ σου!...

Γιά ὅλες αὐτές τίς ἀπώλειες οἱ γυναῖκες δέν κερδίζουν τίποτε ἄλλο ἐκτός ἀπό τό δικαίωμά τους νά κινουῦνται χωρίς δεσμεύσεις στό χῶρο τους. Ἡ έκτρωση δέ θεραπεύει καμιά ἀρρώστια, σέ καμιά γυναῖκα δέν προσφέρει πρόοδο. Τό μόνο πού κάνει εἶναι νά προσαρμόσει τή γυναῖκα διά τοῦ χειρουργείου σ' ἕνα πολιτισμό πού θεωρεῖ τήν ἐγκυμοσύνη καί τήν ἀνατροφή παιδιῶν ὡς φορτίο δυσβάστακτο. Ἐάν ὑποθέσουμε ὅτι οἱ γυναῖκες ἀποτελοῦν μία καταπιεσμένη κοινωνική ομάδα, θά εἶναι ἡ μόνη τέτοια ομάδα πού καταφεύγει στό χειρουργεῖο γιά νά ἐπιτύχει τήν ἰσότητα. Στήν ἑλληνική μυθολογία, ὁ Προκρούστης ἦταν ἕνας οἰκοδεσπότης πού προσέφερε φιλοξενία. Ἄν δέν εἶχες τό κατάλληλο μέγεθος γιά τό κρεβάτι του, ἤ θά σέ τραβοῦσε ἤ θά σ' ἔκοβε γιά νά σέ προσαρμόσει σ' αὐτό. Ἡ χειρουργική τράπεζα τῆς έκτρωσης εἶναι ἡ προκρούστεια κλίνη τοῦ σύγχρονου φεμινισμοῦ, τήν ὁποία, μέ ἀκατανόητη διαστροφή, τά θύματά της τήν διεκδικοῦν διαδηλώνοντας στούς δρόμους.

Οἱ ἀρχικές τάσεις τοῦ φεμινισμοῦ εἶδαν αὐτή τήν ὑπόθεση πῶς καθαρά. Ἡ Susan B. Anthony ὀνόμασε αὐτή τήν πράξη φόνο παιδιοῦ κι ἔκανε ἔκκληση γιά πρόληψη, ὄχι ἀπλῶς τιμωρία... αὐτῆς τῆς φοβερῆς πράξης. Οἱ φεμινίστριες τοῦ 19ου αἰῶνος ὁμόφωνα καταδίκασαν τήν έκτρωση. Ἡ Elisabeth Cady Stanton

τήν κατέτασσε στήν παιδοκτονία, καί διακήρυττε ὅτι καί ἂν ἀκόμη καταντούσαμε νά θεωροῦμε τίς γυναῖκες σάν περιουσιακά στοιχεῖα, αὐτό δέν θά ἦταν χειρότερο γιά τίς γυναῖκες ἀπό τό νά φέρονται πρὸς τά παιδιά τους σάν νά ἦταν ἰδιοκτησία τους. Ἡ συνάδελφός τους Matie Brinklerhoff παρομοίαζε τήν ἔκτρωση σάν κάποιον πού καταφεύγει στή ληστεία μόλις νιώσει πεῖνα....

Τό ἐρώτημα παραμένει: θέλουν οἱ γυναῖκες τήν ἔκτρωση; Ὅχι βέβαια ὅπως θά ἤθελαν μία Porsche ἢ ἓνα παγωτό χωνάκι. Ὅπως ἓνα ζῶο πού ἔχει πιαστεῖ σέ παγίδα προσπαθεῖ νά ἐλευθερωθεῖ κόβοντας τό πόδι του μέ τά δόντια, ἔτσι καί ἡ γυναίκα πού ἀναζητᾷ τήν ἔκτρωση προσπαθεῖ νά διαφύγει ἀπό μία δύσκολη κατάσταση σέ μία πράξη βίας καί αὐτοκαταστροφῆς. Ἡ ἔκτρωση δέν εἶναι σημάδι ἐλευθερίας τῶν γυναικῶν, εἶναι σημάδι ἀπελπισίας.

Πῶς προέκυψε αὐτή ἡ ἀπελπισία; Δυό τάσεις τοῦ μοντέρνου φεμινισμοῦ, υἱοθετημένες ἀπό μία παλαιότερα καθιερωμένη δομή γνωρισμάτων ἀνδρικήσ ἰσχύος, συνδυάστηκαν ἔτσι ὥστε νά καταστῆ ἡ ἔκτρωση ἀναγκαία. Ὁ φεμινισμός, ὅπως ἐπεκράτησε τελευταία, ἐπεδίωξε κυρίως νά ἀνοίξει γιά τίς γυναῖκες τίς πόρτες τῆς ἐπαγγελματικῆς καί δημόσιας ζωῆς καί ἐπιπλέον, ὑποστήριξε μέ πάθος τή σεξουαλική τους ἐλευθερία. Ἐν τούτοις, ἂν καί ἡ δημόσια ζωή δυσχεραίνεται ἀπό τήν εὐθύνη γιά τά παιδιά, ἐνῶ ἐξ ἄλλου ἡ ἀνεύθυνη σεξουαλική δραστηριότητα εἶναι ὁ πῖο ἀποτελεσματικός τρόπος νά προκύψουν ἀνεπιθύμητες ἐγκυμοσύνες. Αὐτό τό δίλημμα (ἡ ταυτόχρονη υἱοθέτηση ἑνός τρόπου ζωῆς πού παράγει παιδιά καί ἑνός ἄλλου γιά τόν ὁποῖο τά παιδιά εἶναι ἐμπόδια) βρίσκει τή λύση του στό τραπέζι τῶν ἐκτρώσεων....

Ἡ χρήση ἀντισυλληπτικῶν δέν μπορεῖ νά ἀντικαταστήσει τήν ὑπευθυνότητα, ὅπως ἡ χρήση ζωνῶν ἀσφαλείας στά αὐτοκίνητα δέν δίνει τό δικαίωμα σέ κανένα νά τρέχει ἀνεξέλεγκτα μέ ὅση ταχύτητα θέλει. **Δέν εὐθύνεται τό παιδί γιά τή σύλληψή του. Εἶναι ἀπάνθρωπη ἀδικία νά διεκδικοῦμε τό δικαίωμα νά τό κομματιάσουμε προκειμένου νά συνεχίσουμε τή σεξουαλική μας δραστηριότητα χωρίς κανένα φραγμό.**

Δεύτερον, πρέπει νά πάψουμε νά θεωροῦμε τή συνέχιση μιᾶς ἐγκυμοσύνης καί τό μέγιστο παιδιῶν ὡς βάρος ἐπαχθές. Οἱ περισσότεροι συμφωνοῦν ὅτι οἱ γυναῖκες πρέπει νά παίξουν ἕνα ρόλο στή δημόσια ζωή τῆς κοινωνίας μας. Τά ταλέντα τους καί οἱ ἱκανότητές τους εἶναι ἐξ ἴσου πολύτιμες μέ αὐτές τῶν ἀνδρῶν καί δέν ὑπάρχει λόγος νά τούς ἀπαγορεύσουμε νά μπουν στόν ἐπαγγελματικό στίβο. Ἀλλά ὅσα χρόνια τό παιδί εἶναι μικρό, μητέρα καί παιδί προτιμοῦν νά εἶναι μαζί. Ἐάν οἱ γυναῖκες ἔχουν τή δυνατότητα νά διακόψουν προσωρινά στό μέσον τήν καριέρα τους, πρέπει νά ἔχουν πιστούς καί ὑπεύθυνους ἄντρες νά τίς στηρίζουν. Καί στούς δύο γονεῖς μπορεῖ νά παραχωρηθεῖ τό δικαίωμα ἑνός ἐλαστικοῦ ὥραριου στούς τόπους ἐργασίας. Γονεῖς πού ἔχουν παιδιά στό σχολεῖο πρέπει νά μποροῦν νά προσαρμόζουν τό ὥραριό τους λαμβάνοντας ὑπ' ὄψιν τό σχολικό ὥραριο...

Τά δικαιώματα τῶν γυναικῶν δέν ἔρχονται σέ σύγκρουση μέ αὐτά τῶν παιδιῶν τους. Ἡ ἐμφάνιση μιᾶς τέτοιας σύγκρουσης εἶναι δεῖγμα ὅτι κάτι πάει στραβά στήν κοινωνία. Ὄταν οἱ γυναῖκες ἐπιτύχουν τό σεβασμό τῆς σεξουαλικῆς λειτουργίας καί τήν ἐπαγγελματική εὐελιξία, πού χρειάζονται, δέν θά καταφεύγουν πιά, σάν σ' ἕνα ὑποκατάστατο, στήν αἱματηρή ἀδικία τῆς ἔκτρωσης.

Ἁγίου Νικολάου Ἀχρίδος † 1956

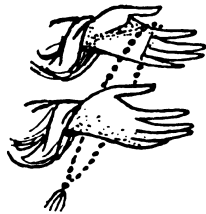
Εἶναι φοβερές οἱ συνέπειες τοῦ φόνου

* Ὡ ἀδελφοί, πόσο φοβερές εἶναι οἱ συνέπειες τοῦ φόνου! Ἄν ἦταν δυνατό νά τίς περιγράψουμε σέ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, δέν θά ὑπῆρχε στ' ἀλήθεια οὔτε καί ὁ πιό παράφρων πού θά ὕψωνε τό χέρι του ἐναντίον τῆς ζωῆς τοῦ ἄλλου.

Ὁ Θεός ξυπνᾷ καί ἐρεθίζει τή συνείδηση τοῦ φονιά. Αὐτή ἢ ἴδια ἢ συνείδησή του τόν τρώει μέσα του σάν τό σαράκι πού τρώει τό ξύλο κάτω ἀπό τή φλούδα. Καί τρώει καί τύπτει καί φωνάζει σάν μανιασμένη λέαινα τόσο πού ὁ δυστυχῆς κακοποιός δέν ἔχει ἡσυχία οὔτε τή μέρα οὔτε τή νύχτα, οὔτε στό βουνό οὔτε καί στόν κάμπο, οὔτε σ' αὐτή τή ζωή μά οὔτε καί στόν τάφο.

Θά ἦταν πιό εὐκόλο γιά τόν ἄνθρωπο νά τοῦ ἀνοίξουν τό κρανίο καί νά τοῦ χωρέσουν ἕνα μεγάλο σμήνος ἀπό μελίτσια στό κεφάλι παρά νά κατοικεῖ μέσα του ἡ ἀκάθαρτη καί μολυσμένη συνείδηση.

Γι' αὐτό, ἀδελφοί μου, ὁ Θεός ἔχει προστάξει στοὺς ἀνθρώπους νά μή φονεύουν, γιά νά ἔχουν εἰρήνη καί εὐτυχία.

Κύριε ἐλέησον

Γιά τά παιδιά πού δέν γεννήθηκαν

Γιά τά παιδιά πού δέ γεννήθηκαν ποτέ, θά ἔπρεπε νά στήσει κάποιος ἕνα μνημεῖο.

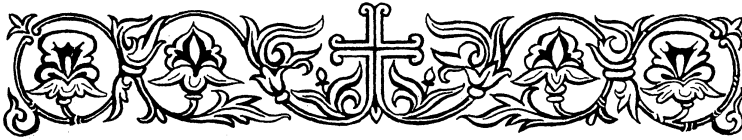
Γιά τά παιδιά πού μέ δική μας ἀπόφαση, ψυχρή, παράλογη, φιλοτομαριστική, καί ἀπό δική μας ἐνέργεια, βίαιη καί ἀπάνθρωπη, φονεύθηκαν....

Καί στό μνημεῖο τοῦτο, εἴτε θά εἶναι μιά μαρμάρινη στήλη, λευκή σάν τήν ψυχή τους, εἴτε θά εἶναι ἕνας ὀβελίσκος ὀρειχάλκινος, μαῦρος σάν τό παράπονό τους, θά πᾶνε ν' ἀποθέσουνε λουλούδια –κρίνα καί τριαντάφυλλα– ὄχι ἐσύ κι ἐγώ κι ἐκεῖνοι πού μέ δική τους θέληση σταμάτησαν τίς φτωχικές ζωοῦλες, παρά μόνο οἱ μάννες μέ τά πέντε, τά ὄχτώ, τά δέκα καί τά δεκαπέντε παιδιά. Ἐκεῖνες πού δέ λογάριασαν μή στερηθοῦν τίς κοσμικές ἐκδηλώσεις καί τά τουριστικά ταξίδια· ἐκεῖνες πού δέν φοβήθηκαν τούς πόνους μιᾶς καινούργιας γέννας καί τά ξενύχτια μιᾶς νέας λεγωνιᾶς· ἐκεῖνες πού κίνησαν μέ πίστη τόν ἀγώνα γιά τή δικαίωση τῆς ζωῆς.

Μαζί μ' αὐτές κι ἐκεῖνες οἱ γυναῖκες πού μείναν μέ τόν καημό μιᾶς ἀνεκπλήρωτης τεκνογονίας, ὄχι ἀπό δικό τους φταιξιμο, μά γιατί δέ τό θέλησε ὁ Θεός.

Καί τά πιό εὐωδιαστά λουλούδια θά ἔλθουν νά τ' ἀποθέσουν τά μικρά παιδιά τοῦ κόσμου μέ μίαν ἀφιέρωση γεμάτη παράπονο: «Στ' ἀδέλφια μας πού δέν γεννήθηκαν ποτέ».

ΜΙΑ ΣΥΓΚΛΟΝΙΣΤΙΚΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑ

Χαίρετε. Όνομάζομαι Gianna Jessen¹. Είμαι υίο-θετημένη και ή βιολογική μου μητέρα ήταν δεκαεφτά χρονών, όταν αποφάσισε να κάνει έκτρωση. Ήταν τότε έφτάμισι μηνών έγκυος και ό γιατρός τήν συμβούλευσε να κάνει αυτό, πού όνομάζεται saline abortion (άντικατάσταση του άμνιακού ύγρου με άλατούχο διάλυμα, πού καίει τό παιδί μέσα και έξω). Έτσι ή μητέρα μου άνέμενε να γεννήσει ένα νεκρό παιδί μέσα σε είκοσιτέσσερις ώρες. Προς μεγάλη έκπληξη και άμηχανία όλων, δέν βγήκα νεκρή σ' αυτό τόν κόσμο αλλά ζωντανή (!), στις 6 Άπριλίου του 1977 σε κλινική έκτρώσεων του Λός Άντζελες. Αυτό δέ πού άποτελει τέλειο συγχρονισμό του έρχομου μου, είναι ότι ό μαιευτήρας πού ένεργοϋσε τήν έκτρωση ήταν εκτός ύπηρεσίας εκείνη τήν στιγμή κι έτσι δέν του δόθηκε ή ευκαιρία να ολοκληρώσει τό σχέδιό του, πού ήταν ό τερματισμός της ζωής μου.

Τήν στιγμή αυτή πού σās μιλω, βρίσκομαι σ' ένα όμορφο κυβερνητικό κτίριο και ξέρω ότι στην εποχή

1. Έλεύθερη άπόδοση στα Έλληνικά, υπό του κ. Βασιλείου Πετρουλέα, όμιλίας πού έκανε ή Gianna Jessen σής 8/9/08 στην Μελβούρνη της Αύστραλίας. Τό σχετικό video μπορει να αναζητηθει στο διαδίκτυο. Άπό 14 χρονών ή Gianna, άγωνίζεται να ευαισθητοποιήσει ήγέτες, κυβερνήσεις, οργανώσεις κ.λ.π. Είναι δέ σε έντονη άντιπαράθεση για τό θέμα των εκτρώσεων με τόν πρόεδρο Obama.

πού ζοῦμε δέν εἶναι πολιτικά σωστό νά πεῖς τό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ σέ μέρη σάν κι' αὐτό. Τό νά Τόν φέρεις σέ τέτοιες συναντήσεις, μπορεῖ νά κάνει τούς ἄλλους νά νοιώσουν τρομακτικά ἄβολα. Ἄλλά, ...δέν ἐπιβίωσα γιά νά κάνω τόν καθένα νά νοιώθει ἄνετα. Ἐπιβίωσα γιά νά ἀνακατεύω τά πράγματα λίγο καί αὐτό τό ἀπολαμβάνω!

Καί ἔτσι βγήκα ζωντανή, ὅπως ἤδη εἶπα, μετά ἀπό δεκαοκτώ ὥρες. Ἔπρεπε νά ἤμουν τυφλή, ἔπρεπε νά ἤμουν καμένη, ἔπρεπε νά ἤμουν νεκρή. Καί δέν εἶμαι!

Ξέρετε τί ἐκπληκτική δικαίωση εἶναι τό γεγονός ὅτι ὁ μαιευτήρας πού ἔκανε τήν ἔκτρωση, ἦταν ὑποχρεωμένος νά ὑπογράψει τό πιστοποιητικό γεννήσεώς μου; Ἔτσι ἔμαθα ποῖος εἶναι. Γιά ὅσους τυχόν ὅμως ἔχουν ἀμφιβολίες, τό πιστοποιητικό γράφει: «γεννημένη κατά τήν διάρκεια ἐκτρώσεως στό τελευταῖο στάδιο τῆς ἐγκυμοσύνης»... Δέ νικήσανε!... Ἔκανα μία ἔρευνα γιά τόν ἄνθρωπο αὐτόν καί οἱ κλινικές του εἶναι ἡ μεγαλύτερη ἀλυσίδα κλινικῶν στίς Ἡνωμένες Πολιτεῖες, μέ μικτά ἔσοδα 70.000.000 δολάρια τό χρόνο. Διάβασα ἕνα βιβλίο του πού ἔλεγε πώς ἔχει κάνει πάνω ἀπό 1.000.000 ἐκτρώσεις καί θεωρεῖ αὐτό πάθος του. Σᾶς τά λέω αὐτά, Κυρίες καί Κύριοι, γιατί δέν ξέρω ἂν συνειδητοποιήσατε ὅτι βρισκόμαστε σέ μάχη σ' αὐτόν τόν κόσμο. Εἶναι μία μάχη μεταξύ τῆς ζωῆς καί τοῦ θανάτου. Μέ ποιά πλευρά εἶστε;...

Ἔτσι ἡ νοσοκόμα κάλεσε ἀσθενοφόρο καί μέ μετέφεραν σέ νοσοκομεῖο. Αὐτό εἶναι πραγματικό θαῦμα, διότι συνήθιζαν τότε (μέχρι τό 2002), νά τερματίζουν τήν ζωή ἑνός ἐπιβιώσαντος βρέφους, μέ στραγγαλισμό, ἀσφυξία, νά τό ἀφήνουν νά πεθάνει ἢ νά τό πετοῦν. Τό 2002 ὁ πρόεδρος Bush ὑπέγραψε νόμο γιά

νά σταματήσει αυτή ή συνήθεια. Βλέπετε, παίζουμε εν οὐ παικτοῖς...

...Εὐχομαι νά μέ μισοῦν τήν ὥρα πού θά πεθάνω, ὥστε νά αισθανθῶ τόν Θεό κοντά μου καί νά αισθανθῶ πῶς εἶναι νά σέ μισοῦν. Καί τόν Χριστό Τόν μισοῦσαν. Καί ὄχι ὅτι ἐπιδιώκω νά μέ μισοῦν, ἀλλά ξέρω ὅτι ἤδη μέ μισοῦν γιατί κηρύττω ζωή. Καί ἡ ἀποστολή μου κυρίες καί κύριοι, ἀνάμεσα σέ πολλά ἄλλα πράγματα, εἶναι αὐτή. Νά δώσω ἀνθρωπιά σέ μία ἀντιπαράθεση, πού τήν ταξινομήσαμε μέ ὅλα τά ἄλλα ἀσήμαντα θέματα καί τήν βάλλαμε νά περιμένει τήν σειρά της στό ράφι. Ἀφαιρέσαμε τά αἰσθήματά μας κυρίες καί κύριοι, γίναμε σκληρότεροι. Τό θέλετε πραγματικά αὐτό; Πόσο πραγματικά ἐπιθυμεῖτε νά ρισκάρετε γιά νά πεῖτε τήν ἀλήθεια μέ ἀγάπη καί μεγαλοψυχία, νά εἶστε πρόθυμοι νά σᾶς μισοῦν;

Ἔτσι μετά ἀπό αὐτό τοποθετήθηκα σέ ἴδρυμα ἔκτακτης φροντίδας ὅπου ἀποφάσισαν, διότι δέν τούς ἄρεσα καί πολύ.

Βλέπετε μισήθηκα ἀπό τήν στιγμή τῆς συλλήψεώς μου ἀπό τόσους πολλούς, ἀλλά καί ἀγαπήθηκα ἀπό ἀκόμα πιό πολλούς καί προπάντων ἀπό τόν Θεό. **Εἶμαι κόρη Του. Δέν παίζετε μέ τό κορίτσι τοῦ Θεοῦ. Ἔχω ἕνα σημάδι στό μέτωπο, πού προειδοποιεῖ, προσέξτε νά εἶστε καλοί μαζί μου, γιατί ὁ Πατέρας μου διοικεῖ τόν κόσμο!**

Μέ πῆραν λοιπόν ἀπό τό «κακό σπίτι» καί μέ πῆγαν σέ ἄλλο, σέ ὄμορφο σπίτι. Στό σπίτι τῆς Πένυ².

2. Ἡ Gianna γεννήθηκε μόλις 900 γραμμάρια. Μέχρι πού τήν πῆρε σπίτι της ἡ νοσοκόμα Πένυ, βρισκόταν μεταξύ ζωῆς καί θανάτου. Ἀργότερα τήν υἰοθέτησε ἡ κόρη τῆς Πένυ.

Εἶπε, ὅτι τότε ἤμουν δέκα ἐπτά μηνῶν καί εἶχα διαγνωστεῖ μέ αὐτό πού ἐγώ θεωρῶ δῶρο, ἐγκεφαλική παράλυση, ἡ ὁποία δημιουργήθηκε ἀπό τήν ἔλλειψη ὀξυγόνου στόν ἐγκέφαλό μου, καθώς προσπαθοῦσα νά ἐπιβιώσω.

Τώρα εἶμαι ἀναγκασμένη νά πῶ αὐτό. Ἐάν ἡ ἔκτρωση εἶναι ἀποκλειστικά θέμα τῶν δικαιωμάτων τῶν γυναικῶν, τότε ποῖα ἦταν τά δικά μου δικαιώματα; Πῶς δέν βρέθηκε οὔτε μία ριζοσπαστική φεμινίστρια, νά σηκωθεῖ καί νά φωνάξει γιά τήν καταπάτηση τῶν δικαιωμάτων μου τήν ἡμέρα ἐκείνη! Στήν πραγματικότητα ἡ ζωή μου πνιγόταν στό ὄνομα τῶν δικαιωμάτων τῆς γυναίκα! Ὅταν δέ ἀκούω τό ἀηδιαστικό ἐπιχείρημα ὅτι πρέπει νά κάνουμε ἐκτρώσεις γιατί τό παιδί ἴσως γεννηθεῖ ἀνάπηρο, τότε ἡ καρδιά μου γεμίζει ἀπό τρόμο. **Ὑπάρχουν πράγματα κυρίες καί κύριοι, τά ὁποῖα θά μπορέσετε νά μάθετε μόνο ἀπό τούς ἀδύναμους ἀνάμεσά σας.** Καί ὅταν τούς πνίγετε, ἐσεῖς εἶστε αὐτοί πού χάνετε. Ὁ Θεός τούς φροντίζει, ἀλλά ἐσεῖς εἶστε αὐτοί πού θά ὑποφέρετε γιά πάντα! Καί τί ἀλαζονεία, τί ἀπόλυτη ἀλαζονεία! Καί ἔχει γίνει καθεστῶς σ' αὐτό τόν κόσμο πού ζοῦμε, οἱ δυνατοί νά ἐξουσιάζουν τούς ἀδύναμους, νά ἀποφασίζουν ποιός ζεῖ καί ποιός πεθαίνει. Τί ἀλαζονεία! Δέν καταλαβαίνετε, ὅτι δέν ἦσατε ἐσεῖς, πού κάνετε τήν καρδιά σας νά κτυπᾷ; Δέν καταλαβαίνετε, ὅτι δέν κατέχετε τίποτε ἀπό ὅλη τήν ἐξουσία πού νομίζετε ὅτι κατέχετε; Εἶναι τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ πού σᾶς στηρίζει ἀκόμα καί ὅταν τόν μισεῖτε;

...Ἔτσι κοίταξαν τήν ἀγαπημένη μου Πένυ καί τῆς εἶπαν τά ...πολύ ἐνθαρρυντικά λόγια: ἡ Gianna θά εἶναι ἕνα τίποτα! Ἀλλά αὐτή τούς ἀγνόησε καί ἄρχισε νά δουλεύει μαζί μου 3 φορές τήν ἡμέρα, καί ἄρχισα

νά σηκώνω τό κεφάλι μου καί μετά ἔλεγαν ἡ Γιάννα ποτέ δέν θά κάνει αὐτό, ποτέ δέν θά κάνει τό ἄλλο. Καί ὅμως στήν ἡλικία τῶν τρεισήμισι χρόνων, ἄρχισα νά περπατῶ μέ περπατούρα καί ὀρθοπεδικά στηρίγματα, καί στέκομαι ἐδῶ σήμερα μπροστά σας μέ ἓνα μικρό ὀρθοπεδικό πρόβλημα, χωρίς περπατούρα καί ὀρθοπεδικά στηρίγματα. Πέφτω μέ χάρη μερικές φορές καί μερικές ἄλλες ἄχαρα, ἐξαρτᾶται ἀπό τήν περίπτωση, ἀλλά ἐργάζομαι γιά τήν Δόξα τοῦ Θεοῦ.

Βλέπετε, κυρίες καί κύριοι, εἶμαι πιό ἀδύναμη ἀπό τούς περισσότερους ἀπό σᾶς, ἀλλά αὐτό εἶναι τό κήρυγμά μου. Πληρώνω ἓνα μικρό τίμημα γιά νά μπορῶ νά διαλαλῶ στόν κόσμο καί νά προσφέρω ἐλπίδα. Στήν παρανόησή μας γιά τό πῶς δουλεύουν τά πράγματα, παρεξηγοῦμε πόσο ὁμορφο μπορεῖ νά εἶναι τό μαρτύριο! Δέν τό προκαλῶ, ἀλλά ὅταν ἔρχεται ὁ Θεός ἔχει τήν δυνατότητα νά κάνει καί τά πιό ἄθλια πράγματα ὁμορφα.

Ἔχω συναντήσει τήν βιολογική μου μητέρα, ἔχω συγχωρήσει τήν βιολογική μου μητέρα, εἶμαι Χριστιανή. Εἶναι πολύ ταραγμένη γυναίκα καί ἤρθε σέ μία ἐκδήλωση, πού εἶχα πρίν δύο χρόνια, χωρίς προειδοποίηση καί εἶπε: «Γειά σου, εἶμαι ἡ μητέρα σου». Αὐτή ἦταν μία πολύ δύσκολη μέρα, καί ὅμως καθώς ἀνεχόμεν ὅλα αὐτά, πιθανόν νά σκεφτεῖτε ὅτι ἡμουν τρελή, ἀλλά καθόμουν ἐκεῖ καί σκεφτόμουν: «Δέν σοῦ ἀνήκω. Ἀνήκω στόν Χριστό. Εἶμαι τό κορίτσι Του, καί εἶμαι πριγκίπισσα! Ἔτσι δέν ἔχει σημασία τί λές, ὁ θυμός σου, καί ἡ ταραχή σου καί ἡ ὀργή, δέν εἶναι δικά μου νά τά φυλάξω, δέν εἶναι δικά μου νά τά κρατάω, καί δέ θά τό κάνω».

Θά ἤθελα πρὸς στιγμήν νά μιλήσω κατευθείαν

στους άντρες πού είναι σέ αυτή τήν αίθουσα. "Αντρες εἶστε φτιαγμένοι γιά μεγαλοσύνη. Εἶστε φτιαγμένοι γιά νά ὑψώνετε τό ἀνάστημά σας καί νά φέρεστε ἀντρίκεια. Εἶστε φτιαγμένοι γιά νά ὑπερασπίζεστε τίς γυναῖκες καί τά παιδιά. "Όχι νά παραμερίζετε καί νά στρέφετε τό κεφάλι σας στήν ἄλλη μεριά, ὅταν γίνεται φόνος καί νά μήν κάνετε τίποτε γι' αὐτό. Δέν εἶστε φτιαγμένοι γιά νά ἐκμεταλεύεστε ἐμᾶς τίς γυναῖκες καί μετά νά μᾶς ἀφήνετε μόνες. Εἶστε φτιαγμένοι γιά νά εἶστε εὐγενικοί καί χαριτωμένοι καί μεγάλοι καί δυνατοί καί νά στέκεστε ψηλά, διότι άντρες προσέξτε με: Εἶμαι πολύ κουρασμένη γιά νά κάνω τό δικό σας καθῆκον.

Γυναῖκες, δέν εἶστε φτιαγμένες γιά κακομεταχείριση, δέν εἶστε φτιαγμένες νά κάθεστε ἀγνοώντας τήν ἀξία καί τήν τιμή σας. Εἶστε φτιαγμένες νά ἀγωνίζεσθε γι' αὐτό σέ ὅλη σας τήν ζωή. Τώρα εἶναι ἡ εὐκαιρία σας, τώρα θά δείξετε τί ἄνθρωποι θά εἶστε. "Έχω ἐμπι-

στοσύνη άντρες, ότι θά ανταποκριθείτε στην πρόσκληση και θά άρθείτε στό ύψος τών περιστάσεων.

Στούς πολιτικούς, πού άκούν, ιδιαίτερα στους άντρες, θά πώ τό έξής: είστε φτιαγμένοι για μεγαλοσύνη και άφήστε την διπλωματία στην άκρη. Προορισμός σας είναι νά υπερασπίζεστε, ότι είναι σωστό και καλό. Αυτή ή νεαρή κοπέλα πού στέκεται στό βήμα σας λέει: τώρα είναι ή ώρα σας. Τί είδους άνθρωποι θέλετε νά είστε, άνθρωποι μέ έμμονή στην δική τους δόξα ή άνθρωποι μέ έμμονή στην δόξα Του Θεού; Έφτασε ή στιγμή νά πάρετε θέση. Αυτή είναι ή δική σας ώρα. Ο Θεός θά σας βοηθήσει, ο Θεός θά είναι μαζί σας. Σας δίνεται ή ευκαιρία νά δοξάσετε και νά τιμήσετε τόν Θεό.

Θά τελειώσω μέ αυτό: Μερικοί ίσως είναι ένοχλημένοι διότι μιλά συνέχεια για τόν Θεό και τόν Ίησοϋ. **Μά πώς είναι δυνατόν νά περπατώ στην γη, έστω κουτσαίνοντας, και νά μήν δίνω όλη μου την καρδιά και τό μυαλό και την ψυχή και όλο μου τό είναι στον Χριστό πού μου έδωσε την ζωή;** Αν λοιπόν νομίσετε ότι είμαι άνόητη, αυτό θά είναι άλλο ένα κόσμημα στην κορώνα πού φορώ. Όλος ο σκοπός της ζωής μου είναι νά κάνω τόν Θεό νά χαίρετε.

Έλπίζω μερικά άπ' αυτά πού είπα νά έχουν νόημα. Άπλά βγήκαν μέσα άπό την καρδιά μου. Ο Θεός νά σας ευλογεί.

Τό ἔγκλημα τῶν ἐκτρώσεων

Ἔνας γιατρός θυμᾶται....

Ἦταν ἀπό τίς πίο συγκλονιστικές ἐξομολογήσεις πού ἄκουσα στή διάρκεια τῆς ἱατρικῆς μου προσφορᾶς. Παρ' ὅλο πού πέρασαν ἀπό τότε ἀρκετά χρόνια, θαρρῶ πῶς ἀκόμη ἀκούω τή φωνή τῆς κυρίας Σοφίας Κ. νά μοῦ διηγεῖται τό πῶς σώθηκε ἀπό τόν ἀφανισμό τό πέμπτο (5ο) της παιδί:

«Εἶχα τέσσερα παιδιά, γιατρέ, καί τά οικονομικά μας ἦσαν ἄθλια. Ἡ πίστη μου στό Θεό δέν ἔφτασε, γιά νά μέ κάνει νά κλείσω τ' αὐτιά μου στίς ὑποδείξεις προθύμων “συμβούλων” καί ἀποφάσισα νά πάω στό γυναικολόγο μου γιά τά “περαιτέρω”.

Μά τό ἴδιο βράδυ, προτοῦ μέ πάρει καλά - καλά ὁ ὕπνος εἶδα μιᾶ σοβαρή ἀνθρώπινη μορφή νά μέ πλησιάζει, νά μέ πιάνει ἀπό τό χέρι καί νά μέ ὀδηγεῖ σ' ἕνα τοπίο μαγευτικό. Θαύμαζα τίς ὁμορφιές καί ἀπολάμβανα τίς εὐωδίες τοῦ τοπίου αὐτοῦ, ὅταν ξαφνικά ἀντιλήφθηκα μιᾶ ἀστραπιαία σκηνή, πού μ' ἔκανε νά νοιώσω φρίκη: Δεκάδες, ἑκατοντάδες παιδιά μέ τό κεφάλι νά κρέμεται κομμένο ἀπό τό λαιμό, κοίτονταν στό πράσινο γρασίδι. Κι εἶχαν στή χλωμή τους ὄψη κάτι σάν παράπονο καί κάτι σάν κλάμα.

Ἀπορημένη γύρισα στό συνοδό μου καί ρώτησα:

–**Ποιά εἶναι τά δυστυχισμένα αὐτά πλάσματα**, πού μέ τήν ἐμφάνισή τους ἀσχημίζουν τόν παραδεισένιο αὐτό τόπο;

–**Εἶναι αὐτά πού θά συντροφέψουν καί τό δικό σου παιδί, ἄν ἡ μοίρα του εἶναι ἴδια μέ τή δική τους. Εἶναι τά παιδιά πού δέν γεννήθηκαν ποτέ!**

Γύρισα τό βλέμμα μου στήν αντίθετη μεριά πανικοβλημένη καί βλέπω ένα κοριτσάκι σέ νηπιακή ηλικία, ὁμορφο, χαρούμενο γελαστό.

–**Ποιό είναι τό κοριτσάκι αὐτό**, πού ἡ παρουσία του δένεται τόσο γλυκά μέ τήν ὁμορφιά τοῦ τοπίου;

–**Εἶναι τό δικό σου τό κοριτσάκι. Εἶναι τό παιδί πού ἐτοιμάζεσαι νά θυσιάσεις στό βωμό τῆς δικῆς σου εὐκολίας καί ξεγνοιασιάς, ὀδηγώντας το σέ θάνατο φρικτό!...**

Ἡ ὄψη τοῦ παιδιοῦ αὐτοῦ ἔμεινε ἀνεξίτηλα τυπωμένη στό μυαλό μου. Κι ὅταν γεννήθηκε ἡ θυγατέρα μου κι ὅσο μεγάλωνε τό κοριτσάκι μου, πού μέ τέτοιο θαυμαστό τρόπο σώθηκε, ἔβλεπα πώς δέν διέφερε σέ τίποτε, μά σέ τίποτε ἀπό τό κορίτσι πού εἶδα τό βράδυ ἐκεῖνο, σάν ὄνειρο καί σάν ὄραμα, πές καλύτερα σάν θαῦμα...»!

Ὅρεστης Σιδηρόπουλος, εἰδικός παθολόγος
(Ἵπερπολύτεκνος πατέρας 8 παιδιῶν)
Βέρροια, Μάρτιος 1990

(*Ἀπό τό περιοδ. Ο ΖΩΟΠΟΙΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Σταυροβουνίου Κύπρου, ἀρ. 77-78*).

* * *

Τό παιδί πού σκοτώνεται, δέν ξαναγίνεται τό ἴδιο ποτέ!

Μιά μάνα μέ τρία παιδιά, ἔμεινε ἔγκυος στό τέταρτο. Θεώρησε πολλά τά τέσσερα παιδιά καί πῆγε στό γιατρό, νά τόν συμβουλευτεῖ γιά τήν ἀμβλωση. Ὁ γιατρός, τίμιος ἄνθρωπος, τῆς εἶπε ὡς ἐπιστήμονας, τούς κινδύνους πού συνεπάγεται γιά τήν γυναῖκα ἡ ἀμβλωση. Ἡ γυναῖκα πού κι' ἡ ἴδια ἐφοβεῖτο τήν ἐ-

πέμβαση, στενοχωρέθηκε κι' ήταν άναποφάσιστη: Δέν ήθελε νά κρατήσει τό παιδί, αλλά έφοβεΐτο καί τήν άμβλωση!

Τότε ό γιατρός τής λέει: –Μήν στενοχωριέστε. Ύ-πάρχει τρόπος ν' άποφύγομε τήν άμβλωση!

Ήλαμψε τό πρόσωπο τής γυναίκας: –Άλήθεια γιατρέ; Πώς;

–Εΐναι άπλό: Θ' άφήσομε νά γεννηθει τό τέταρτο καί θά φέρεις νά σκοτώσομε τό τρίτο! Ήτσι καί τήν άμβλωση θ' άποφύγομε καί τά παιδιά θά παραμείνουν τρία!

Τότε ζύπνησε ή MANA μέσα της καί κατάλαβε τό λάθος της.

Εΐθε τό ζύπνημα αυτό ό Θεός, νά τό φέρει στήν καρδιά τής κάθε μητέρας, καί τό στόμα του ΉΑδη, πού καταπίνει τίς χιλιάδες τών άμβλώσεων, νά κλείσει για πάντα!...

* * *

Προσοχή στά λόγια μας

* Μερικές γυναΐκες, πού θέλουν νά κάνουν έκτρωση, πᾶνε καί συμβουλευόνται: *«Τί νά κάνω βρέ άδελφή;»*

«Τί θές καί τό κρατᾶς, τόσα παιδιά έχεις, δέν τό ρίχνεις!»

Αυτή λίγο ήθελε, ήταν κατά τό ήμισυ άποφασισμένη. Συμπλήρωσε καί τό άλλο μισό ή άλλη μέ τόν λόγο της καί πάει, ρίχνει τό παιδί καί γίνεται ό φόνος! Βέβαια έχει καί ή άλλη τήν ευθύνη για τόν μισό φόνο.

Ή όπως μερικές μητέρες, πού δέν έχουνε μυαλό, άν τύχη ή κόρη τους νά κάνη ένα λάθος, τήν συμβου-

λεύουν: «Ἄντε, θά γίνουμε ρεζίλι, πήγαινε καί βγάλτο». Πάει ἡ κοπέλλα καί τό σκοτώνει τό παιδί. Ποιός ἔχει τήν εὐθύνη; Ἡ μάνα, πού εἶπε αὐτήν τήν συμβουλή. Βλέπετε ἕνας λόγος τί κακό μπορεῖ νά κάνη; Γι' αὐτό θέλει πάρα πολλή προσοχή στά ὅσα λέμε. Πόσο πάει νά μᾶς ὑποσκελίση ὁ διάβολος!....

(Γέροντας Ἐφραίμ Φιλοθεΐτης)

* * *

Δραματικές μαρτυρίες τραγικῶν θυμάτων...

1. «Ὅ,τι καί νά κάνει ἡ Πολιτεία, ἐμένα ποιός θά μοῦ ἀφαιρέσει τίς ἐνοχές καί τίς τύψεις μου; Ἡ ἔκτρωση παραμένει ἔκτρωση. Καί ἐγώ φόνισσα...».

2. «Ἐκαμα μιά ἔκτρωση στά 20 χρόνια μου. Ἦταν γιά μένα μιά φοβερή τραυματική ἐμπειρία. Τρέμανε τά πόδια μου. Ἦθελα νά φύγω. Εὐχόμουν νά κοιμηθῶ καί νά μὴν ξυπνήσω. Ὅταν ξύπνησα μ' ἔπιασε κρίση. Ἦθελα νά σκοτωθῶ. Ρωτοῦσα ἄν τό παιδί ἦταν ἀγόρι ἢ κορίτσι, ξανθό ἢ μελαχροινό. Οὐρλιαζα. Μέ ἔδωσαν στό κρεβάτι. Μοῦ ἔδωσαν ἡρεμιστικό. **Αἰσθανόμουν ὅτι ἔκαμα τό μεγαλύτερο ἔγκλημα. Εἶχα ἐφιάλτες. Παντοῦ ἄκουγα κλάματα μωροῦ.** Ἦταν μιά ὀδυνηρή κατάσταση. Ἦκανα 8 μῆνες νά τό ξεπεράσω... Πάντως κάθε χρόνο τή συγκεκριμένη ἡμερομηνία, **στά “γενέθλια” τοῦ ἀγέννητου παιδιοῦ, γίνομαι λειῶμα...**».

(Ἀπό τό βιβλίο τοῦ π. Σάββα Δημητρία, ἐκδ. Ἰ. Μ. Προφ. Ἡλιοῦ, Πρέβεζα 1998).

Όμολογίες δύο Πνευματικῶν γιά τό μέγα ἔγκλημα τῆς ΕΚΤΡΩΣΕΩΣ!

Ὁ πρῶτος: «...Ὅταν βλέπω μιά γυναίκα νά πονάει, νά κλαίει, νά ὑποφέρει γιά ἓνα μεγάλο πρόβλημα πού τή βασανίζει καί νά σπαράζει κυριολεκτικά, τῆς κάνω μιά ἐρώτηση:

–Μήπως ἔχεις κάνει στή ζωή σου ἔκτρωση;

Ἦ λοιπόν, τό 90% μοῦ ἀπαντᾷ «ναί». Βλέπω δηλαδή ὅτι πίσω ἀπό κάθε πόνο κρύβεται μιά παλιά ἀμαρτία τοῦ ἀνθρώπου. Καί ἐπιτρέπει αὐτό τόν πόνο ὁ Θεός, ὄχι γιά ἐκδίκηση, ὄχι γιά τιμωρία. Ὁ Θεός δέν τιμωρεῖ, ὁ πατέρας δέν τιμωρεῖ. Τό ἐπιτρέπει γιά τό καλό τοῦ παιδιοῦ του. Ἴσως μέχρις ἐκείνη τή στιγμή νά μήν αἰσθάνθηκε αὐτή ἡ γυναίκα τί μεγάλο ἔγκλημα εἶναι ἡ ἔκτρωση καί ἐπιτρέπει τώρα ὁ Θεός νά τῆς συμβῇ αὐτή ἡ δοκιμασία, γιά νά ἔρθει σέ συναίσθηση...».

Καί ὁ δεύτερος: «...Ὅταν μοῦ ἀνατέθηκε ἡ εὐθύνη τοῦ Ἰερομολόγου, ἔμμεσα ἐκπληκτος, ὅταν **ἄκουα γυναῖκες ἔγγαμες νά κάνουν ΕΚΤΡΩΣΕΙΣ σέ ποσοστό 80% (στίς 100 οἱ 80)!** Δηλαδή ὄχι μόνο οἱ νέες καί ἄγαμες, ὑπεύθυνες καί αὐτές, ἀλλά καί οἱ ἔγγαμες, μετά τό 1 ἢ 2 παιδιά, ἄν μείνουν ἔγκυες, καταφεύγουν στό φοβερό ἔγκλημα τῆς ΕΚΤΡΩΣΕΩΣ...»! Δηλαδή **στή δυστυχέστερη δυστυχία τῆς ζωῆς...**

**Ὅνειρο γιοῦ... 20οῦς γιά ΕΚΤΡΩΣΗ «ἀδελφοῦ»
μετά ἀπό αὐτόν... πρίν 17 χρόνια!**

«Μητέρα, ἀπόψε εἶδα ἓνα ὄνειρο καί δέν φεύγει ἀπό τό μυαλό μου. Ἦμουν στό σπίτι καί μπῆκε ἓνας νεαρός, 2-3 χρόνια μικρότερός μου, καί μοῦ εἶπε: **Εἴ-**

μαστε αδέρφια. Ἄλλ' ἐμένα ἢ μητέρα μας δέν μέ ἄφησε νά εἶμαι μαζί σου σήμερα. Δέν μέ ἄφησε νά παίξω ποτέ μαζί σας, νά γελάσω καί νά κλάψω. Τότε ἐγώ τοῦ ἀπάντησα ὅτι δέν ἔχω ἀδελφό. Μόνο μιά ἀδελφή 2 χρόνια μεγαλύτερη. Αὐτός ὅμως ἐπέμενε καί μοῦ εἶπε νά σέ ρωτήσω τί ἔκανες κάποιο πρωινό τοῦ Μαρτίου καί νά σοῦ πῶ ὅτι, ὅπως μεγαλώσαμε ἐμεῖς, θά μεγάλωνε κι αὐτός».

Ἡ μητέρα, ὅταν ἄκουσε αὐτά, λιποθύμησε! Καί, ὅταν συνῆλθε, ὁμολόγησε στά παιδιά της τί εἶχε κάνει ἐκεῖνο τό πρωινό...

Ὅτι δηλαδή, ὅταν ἔμεινε ἔγκυος στό 3ο «παιδί» τους, τό συζήτησαν μέ τόν ἄνδρα της, τήν ἀδελφή της καί μιά φίλη, ὅπως γίνεται συνήθως, καί ἀποφάσισαν νά μή γεννηθῆ αὐτό τό παιδί. Ἔτσι προχώρησαν στήν ἔκτρωσή του....

Συχνά, ὅταν τό θυμόταν, μελαγχολοῦσε καί ἔκλαιε γιά πολλά χρόνια, ὅποτε συνέβη τό προηγούμενο ὄνειρο στό γιό της...

Εἶναι τό μόνο θανάσιμο ἀμάρτημα, πού καί ἐξομολογούμενο μέ ταπείνωση καί εἰλικρίνεια, συγχωρεῖται ἀσφαλῶς, ἀλλά ΔΕΝ ΛΗΣΜΟΝΕΙΤΑΙ. Παραμένουν καί ἐπανερχονται οἱ τύψεις ἰσόβια! Καί γίνεται αὐτό, γιά νά μήν ἐπαναλαμβάνεται, ἀλλά καί διηγούμενο νά προφυλάσσει καί σωφρονίζει τούς «ἀγνοοῦντας» καί ὀλιγοπίστους.

(Τά ἀνωτέρω εἶναι ἀπό τό περιοδικό ΠΟΛΥΤΕΚΝΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ (Π.Ε.ΦΙΠ.) Ἀθηνῶν).

* * *

Ὁ χλευασμός τοῦ σκύλου

Σέ χωριό τῆς Καστοριάς σημειώνεται μία φρικιαστική σκηνή. Ἕνας πειναλέος σκύλος περιφέρεται στήν πλατεῖα τοῦ χωριοῦ, κρατώντας σφιχτά στά δόντια του ἓνα ἔμβρυο ἕξ μηνῶν, τό ὁποῖον ἐπιδεικνύει προκλητικά στούς εὐγενεῖς κατοίκους ὡς νά τούς λέγει: «Γιατί μέ βλέπετε μέ τόση φρίκη; Αὐτό πού κρατῶ στά δόντια μου δέν εἶναι δικό μου ἔγκλημα, ἀλλά δικό σας. Αὐτό εἶναι καρπός τῆς «προοδευτικότητας», τῆς «διαφάνειας», τῆς «ἀναβάθμισης», τῆς νομιμοποίησης τοῦ ἐγκλήματος καί τῆς ὑποβαθμίσεως τῆς ἀξίας τοῦ ἀνθρώπου. Γιατί μέ πετροβολᾶτε; Ἐγώ σᾶς δείχνω τά ἔργα τοῦ πολιτισμοῦ σας γιά νά θαυμάσετε τήν ὑψηλή ποιότητα τῆς ζωῆς σας. Ἀσφαλῶς γινήκατε ζωόφιλοι, ἀλλά ἀποδειχθήκατε μισάνθρωποι. Σέβεσθε τήν ζωή τῶν τετραπόδων, ἀλλά δολοφονεῖτε τά ἀθῶα βρέφη».

Καί ὕστερα ἀπό ὅλα αὐτά οἱ καταδιωκτικές Ἄρχές ἀναστατώθηκαν καί ἀνεζήτησαν τήν δράστιδα τοῦ ἐγκλήματος, ἡ ὁποία μέ τήν δολοφονική της ἐνέργεια προεκάλεσε τήν φρίκην καί τόν ἀποτροπιασμόν τῶν φιλησύχων κατοίκων τοῦ ἀκριτικοῦ χωριοῦ τῆς Μεσοποταμίας. Καί μέχρι στιγμῆς δέν γνωρίζομεν ἂν οἱ ἀνακριτικές ἀρχές κατέληξαν σέ κάποιο θετικό ἀποτέλεσμα. Ἐκεῖνο, ὅμως, πού γνωρίζομεν εἶναι ὅτι ἡ ἀξία τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς συνεχῶς ὑποβαθμίζεται καί ὅτι ὁ ἄνθρωπος δολοφονεῖ τόν ἄνθρωπο μέ τήν ἴδια εὐκολία πού σφάζει μιᾶ ὄρνιθα. Ὑστερα μάλιστα ἀπό τό πράσινο φῶς πού ἔδωσε ἡ Κυβέρνησις, κάμνοντας τό ἀσυγχώρητο λάθος νά νομιμοποιήσῃ τίς ἀμβλώσεις, οἱ παιδοκτονίες αὐξάνουν καί πληθαίνουν καθημερινῶς, μέ ἀποτέλεσμα καί τά ἀδέσποτα σκυλιά νά μᾶς προκαλοῦν καί νά μᾶς χλευάζουν.

Τό ἐρώτημα ὅμως πού βασανίζει τήν σκέψιν κάθε ὑγιοῦς ἀνθρώπου εἶναι ἄλλο: Τί θά γίνῃ, ἀλήθεια, μέ τούς ἠθικούς αὐτουργούς αὐτοῦ τοῦ ἐγκλήματος; Δέν θά ἔπρεπε κάποιος ἐκ τοῦ ἐκλεκτοῦ σώματος τῶν εἰσαγγελέων νά κινηθῆ πρός ἀναζήτησιν τῶν ἠθικῶν αὐτουργῶν; Καί ἀκόμη, ἡ ἀδιάφθορος συνείδησις τοῦ ἐκλεκτοῦ γένους τῶν Ἑλλήνων δέν θά ἔπρεπε νά ἀφυπνισθῆ καί νά ζητήσῃ ἀπό τήν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων τήν ἀνάκλησιν τοῦ ἀντιχριστιανικοῦ νόμου;

Ὡρα, ἀδελφοί, νά ἀκούσωμε τό μήνυμα τῶν καιρῶν. Ἄν ἡ θεὰ τοῦ βρέφους στίς σιαγόνες τοῦ σκύλου δέν μᾶς ἀφυπνίσῃ, πολύ γρήγορα θά ἐνσκήψουν καί στίς πλατεῖες τῶν χωριῶν καί τῶν πόλεων οἱ λύκοι καί οἱ ἀρκουδες τῶν ἐρήμων καί τῶν ὀρέων, ἀναζητώντας βρέφη τοῦ γάλακτος γιά νά χορτάσουν τήν πεῖνα τους.

(Ἀπό τό περιοδικό ΛΥΔΙΑ, Ἰούλιος 1987. Ἀσπροβάλα Θεσ/νίκης).

Μακρυνά από τό ἔγκλημα τῶν ἐκτρώσεων

Θεωροῦμε, ἀγαπητοί, καλόν νά μνημονεύσουμε καί ἓνα ἀκόμη φοβερό περιστατικό πού ἀφορᾷ τήν Πατρινή Μαρία «κατεχομένην ἀπό δαιμόνια» καί τόν μακαριστό ὄσιο Γέροντα Γερβάσιο Παρασκευόπουλο. Τό δανειζόμαστε ἀπό τό περιοδικό Πολύτεκνη Οἰκογένεια Ἀθηνῶν, Δεκέμβριος 1993.

Ἡ Πατρινή μητέρα τῆς Μαρίας, μάλιστα πολύτεκνη, εἶχε κάμει μετά τή Μαρία ἑπτά (7) ἐκτρώσεις καί κάποια γνωστή της εὐσεβῆς γυναίκα, ἔπειτα ἀπό πολλή σχετική συζήτηση, τήν ἔπεισε καί τήν ὀδήγησε στό Γέροντα Γερβάσιο, πού στά θέματα Γάμου - τεκνογονίας ἦταν ἀληθινά Ὁρθόδοξος Πνευματικός! Ἀλλ' ἡ δύστυχη ἐκείνη μητέρα δέν ἔδειξε μετάνοια καί ταπείνωση. Ἀντίθετα, δικαιολογοῦσε στόν Πνευματικό τόν ἑαυτό της μέ ἰσχυρογνωμοσύνη. Τότε ὁ Γέροντας τῆς εἶπε λυπημένος:

«Γιά τό ἀμάρτημά σου αὐτό, πού τό δικαιολογεῖς χωρίς ἀληθινή μετάνοια, θά τιμωρηθῆς φρικτά. Στό μικρότερο παιδί σου θά εἰσέλθουν ἑπτά δαιμόνια, πού θά τό βασανίζουν πολλά χρόνια καί μαζί του θά βασανίζεσαι κι ἐσύ...»!

Δυστυχῶς, ἡ ἀμετανοησία τῆς μητέρας ἐκείνης ἐπαλήθευσε κατὰ γράμμα τή φοβερή προφητεία τοῦ ἀγίου ἐκείνου Γέροντα καί τό δράμα συνεχίζεται καί συγκλονίζει τήν Πάτρα, ἀλλά καί ἄλλα μέρη, πού ἐπισκέπτεται ἡ δύστυχη μητέρα, μετανοημένη πλέον, μαζί μέ τήν ταλαιπωρουμένη Μαρία, καταφεύγοντας σέ Ἐκκλησίες καί Μοναστήρια....

Ἔτσι πηγαίνοντας οἱ δύο γυναῖκες καί στήν Κέρκυρα, γιά προσκύνημα στό ὀλόσωμο ἱερό Λεῖψανο τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνα καί μέ ἐλπίδα ἀπαλλαγῆς τῆς Μαρίας ἀπ' τά δαιμόνια, τaráχτηκαν ἐκεῖνα καί ἄρχισαν νά φωνάζουν καί νά σπαράζουν τό λάφυρο καί θυμα τους. Τότε ὁ ἐκεῖ εὐρισκόμενος Ἱερομόναχος, μέ τό πετραχήλι του καί τόν Τ. Σταυρό ἐδιάβαζε ἐξορκισμούς στήν κρατούμενη ἀπό προσκυνητές ἐνώπιόν του Μαρία, πού ἀσχημονοῦσε καί ὕβριζε, δηλαδή ὕβριζαν τά δαιμόνια μέ τό στόμα της:

–«**Μᾶς καῖς, μᾶς καῖς! Ἄσε μας, τράγο, φύγε!...**», ἐνῶ ἔφτυνε ἢ ἐκάγγαζε ἀηδιαστικά, ὅσο καί φρικτά ἢ δύστυχη Μαρία. Ἀλλ' ὁ Ἱερεὺς ἐπέμενε καί στό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ καί μέ τή δύναμη τοῦ Τ. Σταυροῦ Του ἐπιτιμοῦσε τά δαιμόνια λέγοντάς τους:

–«Σᾶς δεσμεύω στό Ὄνομα τοῦ Σωτήρος Χριστοῦ νά εἰπεῖτε τήν ἀλήθεια: **Γιατί βασανίζετε τό πλάσμα τοῦ Θεοῦ;**»

–«**Γιά τίς ἐκτρώσεις, πού ἔκαμε ἡ μάνα της, τράγο. Λύσε μας!**»

–«Σᾶς δεσμεύω... νά εἰπεῖτε: **Ποιά ἄμαρτία θεωρεῖτε μεγαλύτερη;**»

–«**Τήν ἔκτρωση, τράγο. Λύσε μας!**»

–«Σᾶς δεσμεύω... νά εἰπεῖτε: **Πῶς τίς ἔχετε τίς γυναῖκες πού κάνουν ἐκτρώσεις;**»

–«**Εἶναι οἱ βασίλισσές μας!... Λύσε μας!...**»!

**Ἐκ τῆς βιβλίου «ΥΠΟΘΗΚΕΣ ΖΩΗΣ»
τοῦ ἀρχιμ. Ἐπιφανίου Θεοδοροπούλου**

«Ἐνα πιστό ἀνδρόγυνο πῆγε κάποτε στὸν Γέροντα ζητώντας τὴ συμβουλή του (δὲν εἶχαν αὐτὸν Πνευματικό). Τὸ πρόβλημά τους ἦταν ὅτι ἡ γυναίκα ἔπαιρνε δυνατὰ φάρμακα γιὰ κάποια ἀσθένειά της καὶ κατὰ τὴ διάρκεια τῆς θεραπείας ἔμεινε ἔγκυος. Ὁ γιαιτρός τὴν προέτρεπε νὰ κάνη ἀμβλωσι, διότι τὸ παιδί θὰ γεννιόταν ἀνάπηρο. Ὁ Γέροντας τοὺς εἶπε:

–Καὶ τί ἤλθατε σέ μένα; Νὰ σᾶς δώσω ἄδεια νὰ τὸ σκοτώσετε;

–....

–Ἔχετε ἄλλα παιδιά;

–Ναί, ἀπάντησαν. Ἔχουμε ἓνα ἀγοράκι.

–Εἶναι ὑγιές; ρώτησε ὁ Γέροντας.

–Μάλιστα, ἀπαντοῦν αὐτοί.

–Ἐάν, Θεός φυλάξει, πάθη μιὰ ἡμιπληγία τὸ παιδί σας αὐτὸ ἢ τὸ κτυπήσει κάποιο αὐτοκίνητο καὶ τὸ καταστήσει φυτὸ θὰ τὸ πετάξετε ἢ θὰ τὸ σκοτώσετε;

–Ἀσφαλῶς ὄχι!

–Τότε γιατί θέλετε νὰ σκοτώσετε τὸ κυοφορούμενο; Ἐπειδὴ δὲν τὸ εἶδατε ἀκόμη ἢ ἐπειδὴ δὲν τὸ ἀγαπήσατε; Δὲν ἔχει καμμιά σημασία αὐτό. Εἶναι κι αὐτὸ παιδί σας! Ἀκοῦστε: Ἡ ἐπιστήμη δὲν εἶναι ἀλάθητη. Οἱ γιαιτροὶ πέφτουν πολλές φορές ἔξω. Καὶ πάνω ἀπὸ τοὺς γιαιτροὺς ὑπάρχει ὁ Δημιουργὸς Θεός. Σ' αὐτὸν νὰ ἔχετε ἐμπιστοσύνη. Ἐγὼ πιστεύω ὅτι δὲν θὰ γεννηθῆ ἀνάπηρο, ὅπως λένε οἱ γιαιτροί. Ἀλλά κι ἂν συμβῆ κάτι τέτοιο, νὰ δοξάσετε τὸν Θεὸ καὶ νὰ θεωρήσετε ὅτι αὐτὸ εἶναι ὁ σταυρὸς σας, τὸν ὁποῖο πρέπει νὰ φέ-

ρετε ἀγογγύστως καί Ἐκεῖνος θά πιστώσῃ τό λογαριασμό σας στόν Οὐρανό. Καί ὅταν θά πᾶτε ἐκεῖ, θά Τοῦ πῆτε: «Κύριε, διά τούς λόγους τῶν χειλέων Σου, ἡμεῖς ἐφυλάξαμεν ὁδοῦς σκληράς» (Ψαλμ. 15' 4). **Μήν θελήσετε νά ἀποφύγετε τόν σταυρό αὐτό, διότι θά σᾶς περιμένῃ κάποιος ἄλλος πιό βαρῦς.** Ἔχετε θάρρος. Προσευχηθῆτε στόν Κύριό μας. Θά προσευχηθῶ κι ἐγώ καί πιστεύω ὅτι θά γεννηθῆ ὑγιές τό παιδάκι σας. Πηγαίνετε στήν εὐχή τοῦ Κυρίου.

Πράγματι, μετά ἀπό μερικούς μῆνες γεννήθηκε ἕνα χαριτωμένο καί ὑγιέστατο κοριτσάκι. Μέ δάκρυα, οἱ γονεῖς τό ἀνακοίνωσαν στόν Γέροντα λέγοντας:

–Σᾶς εὐχαριστοῦμε γιά τή συμπαράστασι καί τίς προσευχές σας. Ζῆ Κύριος ὁ Θεός!»

* * *

Ἄφρονος τῶν ἐμβρύων εἶναι «ἡ ἐσχάτη ἀνομία»

* Οἱ ὑπολογιζόμενες ἀμβλώσεις στήν χώρα μας πού ἀνέρχονται σέ 400 χιλιάδες τό χρόνο προκαλοῦν ἴλιγγο, φρίκη καί ἐγκληματικότητα. **Κάθε χρόνο καταστρέφεται μιά πολυάνθρωπη πόλη μέ ἐκτελεστές, ἐγκληματίες καί δολοφόνους, γονεῖς, γιατρούς καί πολιτεία,** ἡ ὁποία νομιμοποίησε τίς ἐκτρώσεις καί τίς ἐπιχορηγεῖ, δυστυχῶς!! Νόμος 1609 τοῦ 1986.

* Ἄφρονος τῶν ἐμβρύων πού ἀναχωροῦν ἀβάπτιστα εἶναι βαρύτερο ἁμάρτημα ἀπό τόν φόνο βαπτισμένου ἀνθρώπου.

ΜΕΓΑΛΗ ΟΡΓΗ ΘΑ ΕΛΘΗ

...Λοιπόν **μεγάλη όργη θά έλθη**. Πολλά γίνονται, **ιδίως δύο μεγάλα κακά, ή άσέλγεια και αί έκτρώσεις** πού κάνουν αί γυναίκες. Τόσο μεγάλο κακό στον κόσμο δέν έγινε σέ καμμιά έποχή, νά σκοτώνουν 6-10 παιδιά οί μητέρες και νά μήν αισθάνονται καθόλου τύψη τής συνειδήσεως, πού, άν είχαν λίγο ίχνος μετανοίας και συναισθήσεως, έπρεπε νά άνοιξουν τάφους και νά μπούν μέσα νά βασανίζονται, αλλά **αναίσθητες**. Έξομολογούνται καμμιά φορά, αλλά χωρίς μετανοια. Ένα αυτό, και δεύτερον **ή γύμνια τών γυναικών**. Περπατούν τώρα γυμνές, και οί άνδρες γυμνοί, δέν πέφτουν πίσω, αλλά περισσότερο αί γυναίκες, και αυτό δέν είναι δυνατόν νά τό ύπομένη ό Θεός. Έπέμεινε και τούς επί Νώε άμαρτωλούς και τούς Σοδομίτας και Γομορρίτας, αλλά δέν είχαν φθάσει και σέ αυτό τό σημείο, νά περπατούν γυμνοί και νά επιδεικνύουν τά σώματά των τά βρωμερά στους άνδρες για νά τούς έλκύσουν και παρασύρουν εις τήν άμαρτίαν. Ό Θεός είναι μακρόθυμος και μακροθυμεί, αλλά ή μακροθυμία του έχει και όρια....

Δέν είναι δυνατόν ποτέ ό Θεός, ό όποιος πάντοτε τήν άμαρτίαν τήν τιμωρεί νά άφήση τόσα κακά νά γίνονται χωρίς τιμωρίαν... Μόνον νά εϊμεθα έτοιμοι.

(8 Μαΐου 1979)

(Άρχιμ. Φιλόθεος Ζερβάκος)

‘Ο ‘Ηρώδης

‘Ο Θεός, ἀγαπητοί μου, εἶνε ἀγάπη. Ἔτσι λέει ἡ Γραφή· «*Ὁ Θεός ἀγάπη ἐστίν*» (Α΄ Ἰωάν. 4, 8, 16). Καί ὅ,τι κάνει, τό κάνει ἀπό ἀγάπη. Δείγματα τῆς ἀγάπης του εἶνε ὅλα ὅσα δημιούργησε....

Ἄλλ’ ἐάν μέ ρωτήσετε, ποιό εἶνε τό ἀγριώτερο ζῶο ἀπ’ ὅλα, θά σᾶς πῶ· **ὁ ἄνθρωπος!** Ναί, ὁ ἄνθρωπος, πού ἐπλάσθη «*κατ’ εἰκόνα καί καθ’ ὁμοίωσιν Θεοῦ*» (Γεν. 1, 26) κ’ ἔπρεπε νά ζῆ ὡς ἄγγελος ἐπί τῆς γῆς, ἐν τούτοις καταντᾶ νά γίνεται τό ἀγριώτερο θηρίο, ὅπως εἶπε καί ὁ ἀρχαῖος φιλόσοφος Πλάτων. Ποιός ἄνθρωπος; Ὁ ἄνθρωπος πού λησμόνησε τό Θεό, δέν πιστεύει. Ἄνθρωπος πού δέν πιστεύει στό Θεό εἶνε ἄξιος καί γιά τό μεγαλύτερο ἐγκλημα. Στήν ἐποχή μας μάλιστα ὁ ἄνθρωπος ἔγινε ὄχι ἀπλῶς τό πιό ἄγριο ἀλλά καί τό ἐπιστημονικό θηρίο. Ἄλλοτε σκότωνε 50-100 μέ μαχαίρια καί τόξα· τώρα ἀνεβαίνει στ’ ἀεροπλάνα, πιέζει ἓνα κουμπί, καί θερίζει ὀλόκληρες πόλεις. Χίλια λιοντάρια δέν τόν φτάνουν στήν φονικότητα.

Τό ἐπιστημονικό θηρίο πού λέγεται ἄνθρωπος δέν κατοικεῖ σέ βουνά καί δάση· κατοικεῖ μέσα σέ σπίτια **μέ ὅλα τά κομφορ**· ραδιόφωνα, τηλεοράσεις, σαλόνια, λουτρά... Τί νά τά κάνης ὅμως ὅλ’ αὐτά; Χίλιες φορές νά κατοικούσαμε σέ καλύβες καί σέ σπηλιές, καί νά ἤμασταν ἄνθρωποι. Ἄλλοτε μέσ’ στίς καλύβες κατοικοῦσαν ἄγιοι· τώρα μέσ’ στά μέγαρα καί τούς οὐρανοξύστες κατοικοῦν ἄγρια θηρία, πού ἔχουν ὄχι πρόσωπο ἀλλά προσωπεῖο, ἀπλῶς μιά μάσκα πολιτισμοῦ

πού, ἄν τὴν ἀφαιρέσης, κάτω ἀπ' αὐτὴν συναντᾷς τὸ **ἀγριώτερο θηρίο**.

Γιατί τὰ λέμε αὐτά; Ἑρμηνεύουμε τὸ εὐαγγέλιο. Μά γράφει τίποτα σήμερα τὸ εὐαγγέλιο γιὰ ζῶα; Τὸ εὐαγγέλιο μᾶς παρουσιάζει σήμερα ἓνα ἄγριο θηρίο. Ποιὸ εἶνε τὸ ἄγριο θηρίο; Ὁ βασιλεὺς Ἡρώδης.

Τί ἦταν ὁ Ἡρώδης; Ἦταν ἓνας εἰδωλολάτρης. Δέν πίστευε στὸν ἀληθινὸ Θεό, εἶχε ἔνστικτα ἄγρια, ἔνστικτα τίγρεως καὶ λέοντος. Ἡ ἱστορία του στάζει αἷμα. **Σκότωσε, σκότωσε!** Ἔφτασε νὰ σκοτώσῃ ἀκόμα καὶ τὴ γυναῖκα του (τὴν ἔπνιξε) καὶ τὰ παιδιά του. Τέλος ἔφτασε καὶ στὸ μεγαλύτερο ἔγκλημα - τὸ ἀναφέρει τὸ εὐαγγέλιο σήμερα· σκότωσε **τὰ νήπια τῆς Βηθλεέμ**, τὰ ἀθῶα βρέφη. Γιατί; Γιατί ἄκουσε, ὅτι γεννήθηκε ἓνα βρέφος, πού μιά μέρα θὰ βασιλεύσῃ σ' ὅλο τὸν κόσμον.

Ναί, Ἡρώδης, θὰ γίνῃ βασιλιᾶς ὁ Χριστός, ἀλλ' ὄχι σάν κ' ἐσένα καὶ τοὺς ἄλλους βασιλιᾶδες τοῦ κόσμου. Αὐτές οἱ βασιλεῖες στηρίζονται στὴ **βία** καὶ στὰ **ὄπλα**. Ἡ βασιλεία ὅμως τοῦ Χριστοῦ στηρίζεται στὴν **ἀγάπη**.

Δέ μπορούσε ὁ Ἡρώδης νὰ καταλάβῃ τί εἶδους βασιλιᾶς θὰ εἶνε ὁ Χριστός μας. Καί, ἀπὸ φόβο μή χάσῃ τὸ θρόνον του, ἔδωσε διαταγὴ νὰ σφαγοῦν τὰ νήπια (ἀγοράκια) κάτω ἀπὸ δύο χρονῶν. Σκληρὰ διαταγή! Πῆγαν οἱ στρατιῶτες μὲ τὰ μαχαίρια, μπαίνανε μέσα εἰς τὰ σπίτια, ἀρπάζανε ἀπὸ τίς κούνιες καὶ τίς ἀγκαλιές τῶν μανάδων τὰ βρέφη καὶ τὰ ἔσφαζαν μπροστά τους σάν ἀρνιά. Κ' ἔσφαξαν, ἔσφαξαν – πόσα; **14.000 νήπια**, λέει ἡ παράδοσις. Ἐγκλημα φοβερό. Κι ὅλ' αὐτὰ μὲ τὴν ἐλπίδα, ὅτι μεταξύ αὐτῶν θὰ εἶνε κι ὁ Χριστός.....

Πέρασαν, αγαπητοί μου, από τότε πολλοί αιώνες. Ἀλλά τό ἔγκλημα τοῦ Ἡρώδη συνεχίζεται... Συνεχίζεται, καί δέν ἀποκλείεται καί μέσα στήν ἐκκλησία νά εἶνε γυναῖκες καί ἄντρες, πού προσκυνοῦν μέν τίς εἰκόνες κι ἀνάβουν κεριά, κάνουν ὅμως τό ἔγκλημα τοῦ Ἡρώδη· ἐννοῶ τό ἔγκλημα τῆς **ἐκτρώσεως...**

Μεγάλο ἔγκλημα ἢ **ἐκτρώσις**. Οἱ δικηγόροι ζοῦν ἀπό τά διαζύγια καί οἱ γιατροί ἀπό τίς ἐκτρώσεις. Στήν Ἑλλάδα γίνονται 400.000 ἐκτρώσεις τό χρόνο! Χριστιανοί εἶστε σεῖς; φονιάδες εἶστε. Δέ σᾶς σφῶζουν ὅσες μετάνοιες ἢ προσκυνήματα ἢ λειτουργίες καί ἄν κάνετε· φονιάδες, Ἡρώδες εἶστε. Τά χέρια σας στάζουν αἷμα· κλάψτε τουλάχιστον, μετανοήστε, τρέξτε στόν πνευματικό.

Μέ τίς ἐκτρώσεις **θά σβήση τό ἱστορικό αὐτό ἔθνος**. Μόνοι μας ἀνοίγουμε τάφο νά τό θάψουμε. Τά ἄλλα κράτη γέμισαν παιδιά· ἐμεῖς παιδιά δέν ἔχουμε. Δύο, δύο... Κατάρα!

Εἶνε **φόνος ἢ ἐκτρώσις**. Ἔτσι συνεχίζεται τό ἔγκλημα τοῦ Ἡρώδου στίς ἡμέρες μας. Καί λεγόμεθα Ἕλληνες καί Χριστιανοί! Ἄδοξο τέλος θά ἔχουν, ὅπως ὁ Ἡρώδης, ὅσοι διαπράττουν τό ἔγκλημα αὐτό. Ὑπάρχει ἓνα μάτι πού τά βλέπει ὅλα, ὑπάρχει ἓνα αὐτί πού τ' ἀκούει ὅλα, καί ὑπάρχει ἓνα χέρι πού τά γράφει ὅλα. Τά πάντα παρατηρεῖ ὁ Θεός, καί ἀργά ἢ γρήγορα ἔρχεται ἡ **τιμωρία**. Θά πληρώσης μέ τόκο καί ἐπιτόκιο κ' ἐσύ ὁ γιατρός πού κάνεις ἐκτρώσεις, κ' ἐσύ ἢ μαία πού βοηθᾷς τό γιατρό, κ' ἐσεῖς οἱ γονεῖς πού ζητᾶτε τήν ἐκτρώσι....

Ὡς συμπέρασμα, αγαπητοί μου, νά βγάλουμε ἓνα πρᾶγμα. **Ὅποιος πάει κόντρα μέ τό Θεό, εἴτε μικρός εἴτε μέγας, θά γίνῃ σκόνη!** Ὁ Θεός δέν ἐμπαίζεται.

Ἄς μετανοήσουμε, ἄς κλαύσουμε, ἄς θρηνησουμε

γιά τά ἐγκλήματα πού διαπράττουμε, γιά νά μήν ἔχουμε τέλος Ἡρώδου, ἀλλά νά ἔχουμε τέλη ὅπως προσεύχεται ἡ Ἐκκλησία μας στήν ὥραία της εὐχή· «Χριστιανὰ τά τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν...» (θ. Λειτουργία). ...

ΝΕΟΙ ΠΑΙΔΟΚΤΟΝΟΙ (Ἀπόσπασμα)

...Πέρασαν ἀπό τότε τόσοι αἰῶνες. Ἀλλά τό ἔγκλημα τοῦ Ἡρώδη ἐξακολουθεῖ νά γίνεται καί στίς μέρες μας. **Νέοι παιδοκτόνοι ὑπάρχουν τώρα. Ποιοί εἶνε; Ὅσοι συμμετέχουν στό ἔγκλημα τῶν ἐκτρώσεων. Εἶνε πρῶτον ὅσοι ἀσυνείδητοι γιατροί ἐκτελοῦν τίς ἐκτρώσεις. Εἶνε ἔπειτα οἱ ἀναίσθητοι γονεῖς, ὁ πατέρας καί ἡ μάνα, πού ζητοῦν τίς ἐκτρώσεις. Καί τέλος νέοι παιδοκτόνοι εἶνε οἱ πολιτικοί, τό ἴδιο τό κράτος, πού νομοθέτησαν τίς ἐκτρώσεις. Ὅλοι τά ἴδια μυαλά ἔχουν, στό ἴδιο καζάνι βράζουν. Ψηφίσανε νόμο, μέ τόν ὁποῖο πλέον ἡ ἄμβλωσις ὄχι μόνο δέν θεωρεῖται ἔγκλημα ἀλλά καί χρηματοδοτεῖται!**

Ὅλοι αὐτοί εἶνε φονιάδες, δολοφόνοι. Τά χέρια τους στάζουν αἷμα. Ἀλλά καί ὅλοι μας, ὁ παπᾶς, ὁ δάσκαλος, ὁ δεσπότης..., ὅλοι, μικροί - μεγάλοι, κατά κάποιον τρόπο φταῖμε, καί γι' αὐτό μᾶς περιμένει τιμωρία ὅπως τόν Ἡρώδη...

* * *

Ἐάν λοιπόν ὅλοι, κληρὸς καί λαός, δείξουμε πίστι, ὑπομονή, καί ἀγωνιστοῦμε, τό φοβερό αὐτό ἔγκλημα τοῦ Ἡρώδου θά σβήση καί ἡ Ἑλλάς θά μείνη χώρα χριστιανική, πού θά ὑμνῆ καί θά δοξάζη εἰς αἰῶνας αἰῶνων τόν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. Ἀμήν.

† ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος

Γέροντος Έφραΐμ Φιλοθεΐτου

Τό τελειωτικό κτύπημα*

Άγαπητά μου παιδιά,

Σήμερα ή γή μας ποτίζεται συνεχώς από πολύ αίμα, από τούς πολέμους και τόσα άλλα πού συμβαίνουν. Ποτίζεται όμως και μέ άθώοτερο αίμα από τό του Άβελ, και τό αίμα αυτό είναι τής βρεφοκτονίας. Είναι τό αίμα τών άθώων βρεφών, τών άπροστατεύτων υπάρξεων, τό όποϊον χύνεται από τίς ίδιες τίς μητέρες των.

Όλα τά ίατρεία κι όλα τά μαιευτήρια έχουν γίνει σφαγεΐα του Έρώδου. Έκατομμύρια, έκατομμύρια βρέφη σ' όλον τόν κόσμο έχουν πεταχθῆ στους ντενεκέδες τών σκουπιδιών και στους ύπονόμους. Μήτε τά γατάκια δέν πετοῦν έτσι. Όπως γνωρίζουμε αυτός ό φονιάς, ό γιατρός, ό μαιευτήρ μέ τό νυστέρι του σκοτώνει τό βρέφος μέσα στην μήτρα –όπως έχουμε δῆ σέ ταινία– και μετά μέ τό εργαλειό του σπάζει, θραύει τό κεφαλάκι του παιδιοῦ και τό βγάζει. Και ή μητέρα δέν βλέπει τίποτε και πολύ ήσυχη άναχωρεΐ για τό σπίτι της....

* ...Βλέπετε πόσο τραγική είναι ή έκτρωσις, πόσο μεγάλο έγκλημα είναι! Θα πρέπει λοιπόν νά σταματή-

* Όμιλία πού έγινε στην Άμερική.

ση. Οί άθῶες αὐτές ὑπάρξεις δέν πρέπει νά σκοτώνονται τόσο τραγικά καί χωρίς ἔλεγχο συνειδήσεως, Ἔτσι μέ τόν ἀπλό λογισμό, ὅτι δέν μπορεῖς νά θρέψης ἄλλο παιδί. Κανονίζουμε δηλαδή ἐμεῖς, πῶς θά μᾶς φερθῆ ὁ Θεός; Κανονίζουμε ἐμεῖς, ἂν θά μπορέσουμε ἢ ὄχι νά φέρουμε εἰς πέρας ὅσα παιδιά μᾶς δώση ὁ Θεός μέσα στήν οἰκογένεια; Ἐμεῖς οἱ ἴδιοι κανοναρχοῦμε τόν Θεό πῶς θά μᾶς φερθῆ;

Τό ἐγκλημα αὐτό παίρνει ὄλοένα καί μεγαλύτερες διαστάσεις, ἐπικίνδυνες καί πρέπει ἐπιτέλους νά συνειδητοποιήσουν οἱ γυναῖκες πόσο φοβερό εἶναι καί νά κάνουν ἕναν ἀγῶνα νά τό σταματήσουν ἢ νά ἐμποδίσουν ἄλλες γυναῖκες πού πρόκειται κατά διαβολική ἐνέργεια νά τό διαπράξουν. Γιατί συνήθως φθάνουν στό ἐγκλημα αὐτό εἴτε ἀπό ἄγνοια εἴτε ἀπό πίεσι εἴτε ἀπό πάλη ἐσωτερική. Κυρίως συμβάλλει ἡ συνέργεια τοῦ διαβόλου μέ αἰτίες καί ἀστήρικτες δικαιολογίες καί προφάσεις καί ἀδυναμίες, ὅπως π.χ. δέν φθάνουν τά οικονομικά, μέ πιέζει ὁ ἄντρας μου, μοῦ ἤλθε ἡ ἀσθένεια κλπ. Ἀπό τήν ἄλλη πλευρά εἶναι καί ἡ ἄγνοια καί ὅλα αὐτά τά ἐκμεταλλεύεται ὁ διάβολος καί κατορθώνει νά παρασύρη τίς μητέρες σ' αὐτό τό τραγικό ἀμάρτημα.

Δέν ξέρω, ἂν γνωρίζετε ὅτι αὐτά τά παιδάκια, αὐτά τά ἔμβρυα, αὐτές οἱ ὑπάρξεις δέν καταλήγουν στήν ἀνυπαρξία μέ τήν ἔκτρωσι, ἀλλά τό κάθε ἔμβρυο εἶναι κι ἕνας τέλειος ἄνθρωπος, καί μάλιστα στήν ψυχή. Αὐτά τά παιδάκια ζοῦν στόν ἄλλο κόσμο, κι ὅπως καταλαβαίνετε τόσα ἑκατομμύρια παιδιά ἔχουν ἀποτελέσει ἕναν ὀλόκληρο στρατό στόν οὐρανό. Ὅλα αὐτά διαμαρτύρονται τό ἀθῶο αἷμά τους βοᾷ πρὸς τόν Θεό ὅτι ἀδικοσκοτώθηκαν καί ὅτι δέν ἔλαβαν τό Ἅγιον

Βάπτισμα, ὅτι δέν εἶναι Χριστιανοί Ὁρθόδοξοι. Καί ἡ εὐθύνη σέ ποιούς πηγαίνει; Τά εὐκόλως ἐννοούμενα παραλείπονται· δίπλα στό αἷμα αὐτό πού χύνεται, στό «κομποῦτερ» τοῦ Θεοῦ, γράφεται «ἔγκλημα». Καί αὐτό τό αἷμα πῶς θά ξεπλυθῆ; Ὅταν λερώνεται κάποιος μέ τί καθαρίζεται; Μέ τό ὕδωρ, μέ τό νεράκι τό καθαρό. Κι ἐδῶ χρειάζεται ὕδωρ νά βγαίνει συνεχῶς ἀπό δύο βρύσες, πού εἶναι τά δύο μάτια. Ἡ μετάνοια ἡ ἐσωτερική νά ἐξωτερικεῖται μέ μία ἀκένωτη πηγὴ δακρύων ἐφ' ὅρου ζωῆς!

Βέβαια τό ἀμάρτημα συγχωρεῖται, ἀφ' ἧς στιγμῆς κατατεθῆ στήν Ἱερά, στήν παντοδύναμη Ἐξομολόγησι, ὅπου δέν μένει τίποτε ἀσυγχώρητο. Ὁ Θεός εἶναι ἀγάπη καί «ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐν τῷ Θεῷ μένει καί ὁ Θεός ἐν αὐτῷ» (Α' Ἰωαν. 4, 17). Εἶναι ὅμως καί δικαιοσύνη. Γι' αὐτό οἱ γυναῖκες πού ἔχουν κάνει αὐτό τό ἀμάρτημα, ἄς μὴν ἐπαναπαύονται ὅτι ἐξομολογήθηκαν τίς ἐκτρώσεις, πού ἔχουν ἤδη κάνει. Θά πρέπει σέ ὅλη τους τήν ζωή νά χύνουν δάκρυα μετανοίας. Πολλές ἀπ' αὐτές νοιώθουν ἀνικανοποίητες καίτοι ἐξομολογήθηκαν. Γιατί; Διότι ἀκόμη δέν μετενόησαν ἐσωτερικά, δέν ἔχυσαν τό ἀναλογοῦν δάκρυον, τό ὁποῖον θά ξεπλύνῃ τό αἷμα τῆς ἐκτρώσεως ἢ τῶν ἐκτρώσεων. Ἡ μετάνοια εἶναι πολύ μεγάλη, ἀπέραντη. Ἀπόδειξις τῆς ἀγάπης καί τῆς εὐσπλαχνίας τοῦ Θεοῦ εἶναι αὐτό τό «ζῆν», τό ὅτι ζεῖ ὁ ἄνθρωπος καί μετά τό ἔγκλημα. Ζεῖ καί αὐτό σημαίνει ὅτι τόν περιμένει ὁ Θεός, κι ἀφοῦ τόν περιμένει δέν πρέπει νά χάσῃ τήν εὐκαιρία, πρέπει νά τήν ἐκμεταλλεῖται.

Καί ὁ κανόνας τοῦ πνευματικοῦ συγκριτικά μέ τό πολύ σοβαρό αὐτό ἀμάρτημα καί εἰδικό ἔγκλημα, χρήζει ἰδιαιτέρας προσοχῆς. Ὁ κανόνας βοηθάει στήν θε-

ραπεία τῆς ψυχῆς, ἀλλά, ὅπως εἶπαμε, θά πρέπει νά ἀνοίξουν καί οἱ βρύσες τῶν δακρῶν, πού θά ξεπλύνουν τά αἵματα τῆς ἐκτρώσεως, γιά νά μπορέση κατόπιν ὁ ἄνθρωπος νά αἰσθανθῆ κοινωνία μέ τόν Θεό. Δέν φθάνει, λοιπόν, μόνον ἡ ἐξομολόγησις. Αὐτό πού μετᾶ, αὐτό πού θά ἀλλάξῃ, πού θά ἀλλοιώσῃ τήν καρδιά τοῦ Θεοῦ, τήν πικραμένη καί φαρμακωμένη, πού θά τήν ἐπαναφέρῃ, ὅπως ἦταν πρὶν ἁμαρτήσῃ ὁ ἄνθρωπος, εἶναι οἱ δύο βρύσες τῶν ματιῶν του, πού θά ρέουν δάκρυα μετανοίας. Θά πρέπει, πρὶν φύγουμε ἀπ' αὐτήν τήν ζωή, νά ἔχουμε ἀλλάξῃ τήν καρδιά τοῦ Θεοῦ.

Θά σᾶς ἀναφέρω ἓνα ἀπλό παράδειγμα: Ἄς ὑποθέσουμε ὅτι ἓνα παιδί λύπησε τήν μητέρα του μέ μιὰ παρακοή, μιὰ ἀσέβεια. Ὄταν ἐπιστρέψῃ αὐτό τό παιδί, καί τῆς πῆ: «*Συγγνώμη, μητέρα, γι' αὐτό πού ἔκανα δέν θά τό ξανακάνω*», ἡ μητέρα θά ἀπαντήσῃ: «*Συγχωρεμένο νά εἶσαι καί μὴν τό ξανακάνῃς*». Τήν συγχώρεσι τήν πῆρε. Ἄν ὅμως πέσῃ στήν ἀγκαλιά της κι ἀρχίσῃ νά κλαίῃ, νά ὀδύρεται, νά τήν παρακαλῇ καί νά τήν ἱκετεύῃ νά τοῦ δώσῃ ἀπό καρδιᾶς τήν συγγνώμη, τότε δέν θά μείνῃ ἡ ἐλάχιστη λύπη καί πικρία μέσα της γιά τό σφάλμα τοῦ παιδιοῦ. Αὐτό ἀκριβῶς συμβαίνει καί μέ τόν ἄνθρωπο, πού μετανοεῖ καί ἐπιστρέφει στόν Θεό μετά ἀπό ὅποιοδήποτε ἁμάρτημα...

Ὅσον περισσότερο μετανοεῖ ὁ ἄνθρωπος, κι ὅσον περισσότερο χύνει δάκρυα μετανοίας, τόσον περισσότερο ἡ καρδιά τοῦ Θεοῦ ἀλλοιώνεται. Εἰς βάθος γίνεται ἡ καταλλαγὴ τοῦ Θεοῦ μετά τοῦ ἁμαρτωλοῦ ἀνθρώπου, καί ἰδιαίτερα στήν περίπτωσι αὐτοῦ τοῦ ἐγκλήματος τῆς ἐκτρώσεως, ὅπου ἐπιβάλλεται ἡ ροή τῶν δακρῶν· νά μὴ σταματήσῃ τό δάκρυ μέχρι τελευταίας ἀναπνοῆς....

Γι' αυτό κι ἡμεῖς δεχόμεθα τούς πάντες σ' αυτό τό σωτήριο λουτρό, σ' αυτό τό λιμάνι πού λέγεται ἐξομολόγησις. Κι ἐκεῖ ἀράζει τό κάθε τσακισμένο καράβι ἀπό τίς φουρτοῦνες τοῦ ὠκεανοῦ. Εἴτε τό ἔχουν δεῖρει ἄνεμοι ἢ φουρτοῦνες ἢ ληστές, ὅ,τιδήποτε κι ἄν εἶναι αὐτό, ἔρχεται καί γωνιάζει σιγά - σιγά. Τοῦ ἔχουν φύγει τά κατάρτια, τά πανιά καί τό μόνο πού περισώζεται εἶναι τό σκάφος, ὁ σκελετός. Καί μπαίνει μέσα στά συνεργεῖα τά διορθωτικά, διορθώνονται ὅλα αὐτά τά πράγματα καί γίνεται πάλι καινούριο τό καράβι αὐτό.

Ἔτσι μία ἡμέρα ἦλθε ἕνα τέτοιο караβοτσακισμένο πλάσμα· ἦλθε μία γυναίκα στό μυστήριο –ἐγώ βέβαια τή λυπήθηκα τρομερά– καί μοῦ παρουσιάζει ἡ καημένη πενήντα ἐκτρώσεις! Βάλε τώρα τό γεγονός αὐτό νά τίθεται στήν κρίσι τοῦ πνευματικοῦ· πενήντα φόνοι παιδιῶν! Φυσικά ἐφ' ὅσον ὁ Θεός τήν ἔχει στήν ζωή ἀκόμη, εἶναι ἐγγύησις τοῦ Θεοῦ ὅτι τήν ἀνέχεται καί τήν περιμένει, ὅποτε ποιός πνευματικός εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος θά τῆς φερθῆ κατ' ἄλλον τρόπον; Τήν πῆρα βέβαια μέ πολλή στοργή, μέ πολλή ἀγάπη, προσπάθησα νά τήν βολέψω καί τῆς ἔδωσα ἐκεῖνο τό φάρμακο πού τῆς χρειαζότανε.

Σκεφθῆτε πόσα χρόνια περάσανε· τήν βασάνιζε τό ἁμάρτημα αὐτό καί δέν εἶχε τήν τόλμη νά τό πῆ! Καί γύρισε πίσω μέ τήν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας. Πόσο τρομερή εἶναι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ! Ἀλλά καί ἡ χαρά τῶν Ἀγγέλων! «Ἐπί ἐνί ἁμαρτωλῶ μετανοοῦντι μεγάλη χαρά γίνεται ἐν τῷ οὐρανῶ» (Λουκ. 15, 7). Δέν εἶναι μόνον τό ὅτι μετανοεῖ ὁ ἄνθρωπος καί κλαίει καί ὀδύρεται τήν κατάντια του καί ὁ Θεός τόν σώζει, ἀλλά καί ὅτι παραχρῆμα γίνεται καί στόν οὐρανό χαρά. Ὁ-

λόκληρος ὁ οὐρανός πανηγυρίζει καί οἱ ἄγγελοι ὑμνοῦν καί αἰνοῦν τόν Θεό γιά τήν σωτηρία μᾶς ἀθανάτου ψυχῆς!

«Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι καί ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι» (Ψαλμ. 31, 32): δηλαδή εἶναι εὐτυχής ὁ ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος ἀξιώθηκε νά συγχωρηθοῦν οἱ ἁμαρτίες του. Τί εὐχαριστία νά ἀποδώση κανεῖς στόν Θεό! Σκέψου· ἐγώ νά ἔχω ζήσει χίλια χρόνια, νά ἔχω κάνει ὅλα τά ἐγκλήματα τοῦ μεγαλύτερου ἐγκληματία καί τελικά νά μέ φωτίση τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ, νά ἐπιστρέψω, γιά μιᾶ στιγμή νά τά καταθέσω ὅλα καί μέσα σέ δύο λεπτά, σέ λίγη ὥρα νά βρεθῶ δίκαιος, νά βρεθῶ λουσμένος, νά βρεθῶ στούς οὐρανοῦς! Μά ἐκεῖνα τά χίλια χρόνια τί γίνονται; Πᾶνε ἐκεῖνα· μήν τά λογαριάζεις, δέν ὑπάρχουν τώρα, ἔχουν σβήσει, δέν ζητοῦνται αὐτά πλέον, βγῆκαν ἀπό τά κατὰστικα τῶν δαιμόνων ἀμέσως, πάραυτα! Εἶναι διαταγή τοῦ Θεοῦ! Μέ τό κάθε ἁμάρτημα πού καταθέτεις, πατάει τό κουμπάκι τοῦ «κομπιούτερ», τάκ, ἄφεςις! Τάκ, ἄφεςις! Ἄφεςις! Μέ ἄθροισμα ἀπό κάτω «μηδέν». Λευκό μητῶο! Ὑστερα, εἶναι νά μήν προσκυνῆς αὐτόν τόν Θεό, νά μήν πέσης κάτω καί νά κλαῖς ἀπό ἀγάπη καί ἔρωτα καί πόθον Θεοῦ;...

Εὐχομαι ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος νά μᾶς ἐπισκιάζη ὅλους καί νά μᾶς διατηρῆ ἐν Χριστῷ. Ἀμήν.

(Από τό βιβλίο Η ΤΕΧΝΗ ΤΗΣ ΣΩΤΗΡΙΑΣ, ἔκδ. Ἱερᾶς Μ. Φιλοθέου, Ἁγιον Ὄρος).

* * *